
כוס ישועות אשא

י"א ניסן • טז

יוצא לאור על ידי

ועד חיילי בית דוד - 770

להערות ותיקונים, ולהצטרפות לרשימת הדיוור בדוא"ל
vaad770@gmail.com

בסיוע איגוד תלמידי הישיבות העולמי - 770

פתח דבר

אל אחינו התמימים ואנ"ש יחיו,
שלום וברכה!

בעומדנו ביום הבהיר י"א ניסן, "ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר", יום מלאות קט"ו שנה להולדתו של כ"ק אבינו רועינו, אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח שליט"א, ותחילת שנת הקט"ז, ובקשר עם "שבת שכולה משיח" לתלמידי התמימים בארץ הקודש,

הננו מוצאים לאור קובץ חגיגי ומוגדל, "כוס ישועות אשא", הכולל בתוכו:

א. דבר מלכות - שיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מש"פ תצווה ה'תש"נ העוסקת בתביעה והדרישה של כל יהודי מהקב"ה, להקריב עוד השנה את קרבן פסח.

ב. לך אזבח זבח תודה - סקירה מרתקת על מתנות ומכתבים מיוחדים שנשלחו לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לרגל י"א ניסן.

ג. בחצרות בית ה' - יומן מרתק בפרסום ראשון, המתאר את ימי חודש ניסן ה'תשמ"ה בבית משיח 770. היומן מתפרסם באדיבות 'המכון להפצת תורתו של משיח', שהמציאו לנו יומן זה מארכיונם.

ד. חנוך ה' וצדי"ק - סקירה מפורטת, על חגיגות שנת הצדי"ק להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ברחבי תבל. מוגש לרגל מלאות חצי יובל לשנת ה'תשנ"ב - ה' תהא שנת נפלאות בכל.

ה. האמנתי כי אדבר - מאמר התוועדתי מיוחד אודות ההתחזקות בהתקשרות לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

.

בטוחים אנו שקובץ זה יוסיף בהתקשרותם של תלמידי התמימים לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א המתבטאת בעיקר בתוספת חיות בשליחותו היחידה "קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש". ובוודאי שע"י מילוי שליחותו העיקרית, נזכה תיכף ומיד להתממשות הנבואה העיקרית "הנה זה משיח בא", עליה הובטחנו שקיומה אינו מוטל בספק והיא תתקיים בוודאות גמורה.

בציפי' ובביטחון גמור אשר תיכף ומי"ד ממ"ש נזכה לראות בהתגלות הוד כ"ק אדמו"ר מלך

המשיח שליט"א "מלך ביופיו" לעיני כל חי, ונזכה לשמוע תורה חדשה מפיו, ויכירו וידעו כל יושבי תבל במלכותו, ויכריזו כולם יחדיו בקול גדול ובהתבטלות מוחלטת את ההכרזה הנצחית המביאה לידי ביטוי את התמסרותנו והתקשרותנו אליו, ופועלת התגלותו המיידית בגאולה האמיתית והשלימה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד 'חיילי בית דוד'

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח,
יום ועש"ק פ' צו, י"א ניסן ה'תשנ"ז
קט"ו שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ברוקלין נ.י.

תוכן עניינים

6 | פותחין בדבר מלכות

הדרישה והתביעה מהקב"ה

10 | לך אזבח זבח תודה

סקירה מיוחדת על מתנות ומכתבים מיוחדים
שנשלחו לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

25 | ת"ח על הקורת רוח

לקט כתבי יד קודש בקשר עם י"א ניסן

27 | בחצרות בית ה'

יומן מרתק בפרסום ראשון מחודש החגים ה'תשמ"ה

34 | חנון ה' וצדי"ק

סקירה מקיפה על אירועי שנת הצדי"ק להולדת
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

42 | אתהלך לפני ה'

אוסף תמונות נדירות מחודש ניסן במהלך השנים

44 | האמנתי כי אדבר

מאמר מרתק אודות ההתקשרות למלך

"דכפין" ו"דצריך"

עפ"ז באים בני" עם טענה, וטענה צודקת: היתכן שהקב"ה תובע מבני" שקרבן התמיד (ושאר הקרבנות) יהי' בזריזות (אין צו אלא לשון זירוז), ובה בשעה נמצאים אנו עדיין בגלות!...

וכמו"כ אצל שאר אלו המנויים בכתוב - הלוי והגר גו' אשר בשעריך.

[ובהמשך להדיבור אודות גרים, יש להעיר על דבר פלא, שבחנוכת המשכן ע"י הקרבת הי"ב נשיאים (של הי"ב שבטים) - מה הי' עם ה"ערב רב" (שהיו גרים, ולא הי' נשיא שהקריב לכאורה עבורם, כי הנשיאים הקריבו כל א' לשבטו), אף שהיו מספר גדול מהם (כמבואר במדרש)?].

ואף שבין כך אומרים בליל הפסח, "כל דכפין יתי ויכול כל דצריך ייתי ויפסח" - יש לומר שזהו ע"ד ביאור הרמב"ם במצות הכרתת זרעו של עמלק או שבעה עממין, שלכאורה, היות שאין ראוי למנות מצוות שאין נוהגות לדורות (כמ"ש הרמב"ם בשרש השלישי שבספר המצוות), למה מונין מצוות אלו? [נוסף להביאור בפנימיות הענינים, שמחייט עמלק הו"ע נצחי ברוחניות. מבאר הרמב"ם הענין ע"פ נגלה:]

ומבאר הרמב"ם (במ"ע קפז) "לא בהעדר הדבר שנצטוינו עליו תשוב המצוה בלתי נוהגת לדורות", כי המצוות האלו "נקשרות בו כל זמן שימצא שיהי' אפשר בו הציווי ההוא". כלומר: אף שלפועל יש מחייט עמלק, מ"מ אילו יצויר שיהי' אפשרות

. . ט. והנה, הכלי לביאת המשיח כולל ובמיוחד - נתינת הצדקה, כמבואר בכ"מ.

ובפרט נתינת הצדקה השייכת לימים אלו, כשנמצאים תוך השלושים יום לפני החג, תוך השבועיים לפני החג, ותוך השבוע לפני החג, שעת הזמן גרמא להתעסק בנתינת ובהספקת מעות חטים לאלו הנצרכים לזה. והנתינה צ"ל באופן הרחבה ועשירות (ולמרות ההגבלות בנתינת הצדקה, ידועים דברי אדה"ז באגה"ת ובאגה"ק, שבזמן הזה צריכים להרבות בצדקה).

ואין לחכות עד לחג הפסח, אלא לספק כל צרכי החג עוד לפני החג, כך שבחג הפסח לא יהי' אלו "דכפין" או "דצריך".

וע"ד שהוא בנוגע ל"בגד ללבוש" בנוגע לשמחת יו"ט - כפס"ד בשו"ע (סתקכ"ט ס"ב) "כיצד משמחין (ביו"ט)... הנשים קונה להם בגדים ותכשיטין", ובנוגע ללבושים ליו"ט הרי קונים מבעוד זמן - כמו"כ הוא בנוגע ל"לחם לאכול", שלא מחכים עד ליל חג הפסח, אלא צריכים להתעסק בזה מבעוד מועד, כך - שבלייל הפסח לא יהי' מציאות של "דכפין" ו"דצריך".

ואז תהי' שמחה היו"ט בשלימותו, הן אצל האנשים והנשים, ועי"ז - גם אצל הטף,

השני של "היום".

ובפרט שבשנת תש"נ גופא עומדים כבר בחצי השנה (והרי גם יום בשנה נחשב כשנה), בהתחלת חדשי הקיץ, ומכינים כבר לתפלת טל בחג הפסח. ובפרט שבחב"ד נהוג לזמר כל מיני זמירות בטל, לכן צריך החזן להיות מוכן לזה מבעוד מועד. ובפרט שהוא שליח של ציבור שלם, ש"ציבור" ר"ת כל הג' סוגי שבישראל, ודוקא לפני אות רי"ש יש וא"ו המוסיף. ולהעיר ש"טל" קשור עם "טל תחי" לע"ל, כשקויים "והקיצו ורננו שוכני עפר", ונשיא דורנו ביחד עם כל דורו, ועאכו"כ יחד עם כל דורנו - בראשינו.

ומשתדלים שלכל א' מישראל יהי' לו כל עניני החג, כדי שיהי' שמחת החג, הן אצל האנשים והן אצל נשים והן אצל טף, ואדרבה - בחג הפסח ישנה הדגשה עיקרית בנוגע לטף, כמ"ש בההגדה ש"כנגד ארבעה בנים דברה תורה אחד כו", שהתורה מתעסקת

שיקום פעם עמלק (ח"ו ור"ל, ולא תקום פעמיים צרה) - אז יחול הציווי של מחיית עמלק.

י. ויה"ר - והוא העיקר - שתיכף ומיד יבוא גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו עוד בשבת זה, לפני סיום ההתוועדות, ועאכו"כ לפני תפלת מנחה, ובאופן דוריות, כדרשת חז"ל בריש פרשתינו. שעפ"ז באים בני עם טענה, וטענה צודקת: היתכן שהקב"ה תובע מבנ"י שקרבן התמיד (ושאר הקרבנות) יהי' בזריות (אין צו אלא לשון זירוז), ובה בשעה נמצאים אנו עדיין בגלות!...

ובפרט ע"פ מ"ש באוה"ח הקדוש בפרשתנו (ו, ב) "בדרך רמז תרמוז כל הפרשה על גלות האחרון כו'". וזה הי' בימי האוה"ח, בשנת ת"ק, שאז הי' התחלת היום (ע"פ החשבון שכל אלף שנה נחשב למעל"ע), ועאכו"כ בשנה זו, שנת תש"נ, שכבר התחיל חלק

שביניהם - היתכן שאין אנו יושבין "כולנו מסובים" על שולחן אבינו - הרי כל ישראל הוא "בן חורין" אמיתי, ובפרט ע"פ ביאור המהר"ל שלאחרי יצי"מ נעשה כל א' מישראל בן חורין. [ולהעיר שלשון זה ("בן חורין") הובא בפרק ששי (כנגד אלף השישי) שבפרקי אבות, שמכנים עתה הלימוד בזה בשבתות לאחר חג הפסח].

(משיחת ש"פ תצווה ה'תש"נ - בלתי מוגה)

(גיט זיך אם) עם כל הארבעה בנים, אפילו הסוג השני שנמנה שם, כי ע"י אתכפיא ואתהפכא נעשה בו המעלה של בעל תשובה (ועפ"ז מובן הטעם שלא נמנה גם "בעל תשובה" בין הד' בנים, כי הוא נכלל בהם), וכולם יושבים על שולחן אחד בסדר אחד. וכן הוא בנוגע כל ישראל - שהם כבנים ה"סמוכים על שולחן אביהם", ו"כולנו מסובים", ואז יהי פתרון הד' השאלות,

ביאור פנימי

בימי החינוך שחינכני הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע - היה סדר קבוע מסודר בדיוק נקודי. מי שהתברך בחוש שמיעה בריא, שומע הוא - כלומר: קולט ("דערהערט") - את "החוש הפנימי", את הבריה התיכון שבפתגם. בכלל, בכל סיפור חסידי ובפתגם קצר, בין אם הוא פתגם "מקורי" בלב ובין אם הוא "פתגם נקודה מקורי" - יש לקלוט את החוש הפנימי. כל פתגם חסידי מחיה ב"חיות פנימי להחיות", שהרי זה ההבדל בין ה"השכלה" שבחסידות חב"ד לבין ה"עבודה" שבחסידות חב"ד.

כשלומדים ענין בחסידות בעיון גדול ומבארים ומסבירים לעצמם את הענין בכמה משלים ודוגמאות - מביא הדבר לידי כך שמבינים את הענין בבירור ובבהירות ובאופן חי, אך לעבודה בפועל של תיקון המדות אין הוא מגיע. אם כן, איפוא, הרי הוא אמנם בבחינת "חיות" שכן האדם משתלהב בו, אבל אין כאן "להחיות" בפעולת הטבת וזיכוך המדות.

מלים ספורות אלה מהוות פירוש וביאור המלים: "חינוך קבוע ומסודר בדיוק נקודי". יש "חינוך מסודר ובדיוק", אך יש עוד אופן חינוך פרטי "מסודר בדיוק נקודי".

אין החינוך כללי, שכן אינו לכולם כי אם ליחידים פרטיים, אך היחיד הוא "כללי", שלמרות שהמוחין והמדות שלו הם פרטיים, שכן הם שלו שניתנו לו מלמעלה, אך הוא "כללי", ובו ועל ידו מתגלה אור ו"חיות להחיות".

ה"בכ"ן" (המסקנה) של הביאור הפנימי הוא שיש לקלוט ("דערהערן"), וכשזוכים גם חשים ומרגישים. שכן יש פתגם מקובל מרבי לרבי: למחונך פנימי ישנו כלי קיבול מתוקן ומוכשר כראוי". וזה הפתגם שבא בקבלה: מצה שמורה נקראת בשני שמות עצמותיים ופנימיים: "מיכלא דמהימנותא" ו"מיכלא דאסוותא". היא נותנת חיזוק בדעת.

זהו הפתגם הפנימי, נקודי עצמי, שמורנו הרב המגיד ממעזריטש קיבל ממורו הקדוש מורנו הבעש"ט בשם מורו הבעל ח"י, ומסרו להוד כ"ק תלמידו המקבל פנימי רבינו

הזקן, ובא ביחוד וביאור מרבי לרבי.

כל אחד ואחד מהוד כ"ק אבותינו רבותינו הק' זי"ע בדורו חזר מסר וביאר את "פתגם הנקודה" האמור.

הביאור הפרטי של הפתגם הוא: אכילה היא ענין פנימי המביאה את חיזוק חיות הנפש באברי הגוף, כך אברי הגוף יהוו כלי קיבול לחיות פנימי של הנפש. היא מחזקת את הגוף לקבל את חיות הנפש ומחזקת את הנפש להתגלות תוך אברי הגוף. אמונה היא למעלה מטעם ודעת. לגבי עניינים שמבינים אותם אי אפשר לומר "אמונה", שכן האדם מבין שכך הדבר. "אמונה" היא כאשר האדם בשכלו אינו מבין את הדבר כפי שהוא, ואף אין לו השערה בשכלו לגבי הדבר, אך בכל זאת המציאות היא כך. האדם מאמין באמונה פשוטה שכך הוא הדבר.

וזה פירוש הענין שמצה נקראת מיכלא דמהימנותא ומיכלא דאסוותא. זה מאכל ("מיכלא", המחזק את בריאות הגוף כך שהוא ירגיש את תכלית ירידת הנשמה בגוף, וזה גם מיכלא דמהימנותא - כך שתוקף האמונה יאיר בכל עניני חיים של יהודים.

הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק זיכני בענין עצמותי - כפי שהדבר רשום ביומני אותה תקופה - ואמר:

לאחר ה"יחידות" שהייתי בה בחול המועד פסח, שיננתי אותה ועסקתי בה כראוי לפי ערכי, אמר לי כ"ק אאמו"ר - אאמו"ר הרה"ק מוהר"ש - לאחר שביאר והסביר לי את עניני השאלות שאלתי:

שתי כתות חסידים היו אצל הוד כ"ק רבינו הזקן. שתי הכתות היו משכילים" (בהשכלת החסידות) ו"עובדים" (בעבודת ה'), כדוגמת הגאון החסיד ר' אייזיק מהומלא והחסיד הגאון ר' זלמן ועזמער. הרה"ח ר' אייזיק החל בהשכלה והגיע לעבודה ור' זלמן החל בעבודה. ה"השכלה" - צוננת, וה"עבודה" - חמה. ההבדל בעבודה בפועל הוא: אצל ה"משכיל" נרגשת גם בתוך העבודה קרירות ההשכלה, ואילו אצל ה"עובד" מורגש בהשכלה מלוא המידה לבביות.

כל ההבדלים הללו הם נחלת העבר. היה היו משכילים - עובדים או עובדים משכילים, אבל עתה לא הא ולא הא.

השי"ת יחוס וירחם על כללות עדת ישראל ועדת החסידים למפלגותיהם, וישפיע לנו ולהם שפעת חיים וברכה במנוחת הלב והמוח להיות כלים פנימיים לתורת ועבודת החסידות בגשמיות וברוחניות.

(משוחח כ"ק אדמו"ר מוהרריי"צ נ"ע, י"א ניסן ה'תש"ט,

שאמרה בפני כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א)

ראשי השלטון מברכים

בשנת ה'תשל"ב, שנת השבעים לכ"ק אד"ש מה"מ, ביקש הרבי להקים שבעים ואחת מוסדות חדשים, כמתנה ליום הולדתו. במסגרת ה'ע"א מוסדות', החליט הרב בנימין אליהו גורודצקי, בא-כח כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א באירופה, לארגן מכתבי ברכה לכבוד י"א ניסן מנשיאים ואישי ציבור ברחבי תבל.

מי שדאג למכתבים בארץ ישראל היו הרבנים שלמה מיידנצ'יק ושמואל חפר. בין האישים שכתבו מכתב היה השר דאז מר שמעון פרס, הרמטכ"ל דוד אלעזר, אלוף פיקוד המרכז רחבעם זאבי, ראשי הערים צפת, טבריה, נצרת עילית, ועוד. בנוסף, הגיע להתוועדות מר יצחק רבין,

לה אִזְבַּח זִבְחַת תּוֹדָה

במשך השנים, מידי י"א ניסן, הגישו רבים את מנחותיהם לנשיא הדור
לרגל יום הולדתו. ביניהם היו נשיאים, ראשי מדינות ושרים בכירים.
**סקירה מרתקת ומיוחדת על המתנות היחודיות שהוגשו לכ"ק
אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.**

שהיה אז שגריר באו"ם, לברך את הרבי בשם ממשלת ישראל.

מאז הפך העניין למנהג קבוע, ומידי שנה נשלחו עשרות מכתבים מראשי הממשל
בארץ ישראל.

בשנת ה'תשמ"ז הכין הרב מיידנצ'יק מכתב מיוחד, שנדפס על נייר מיוחד בגודל מטר
על מטר, והחתים עליו את השרים וחברי הכנסת.

וכך נכתב במכתב מיוחד:

"מתוך הוקרה והערצה עמוקה לאישיותו ופועלו של האדמו"ר מליובאוויטש רבי

מנחם מענדל שניאורסאהן שליט"א, באנו חברי הכנסת וממשלת ישראל להגיש לו אגרת כבוד והוקרה לרגל מלאות לו שמונים וחמש שנה ביום י"א ניסן ה'תשמ"ז, לאורך ימים ושנים טובות. אישיותו הגדולה של הרבי מליובאוויטש, המורה והמנהיג, המשפיע והמעורר של ימינו, טבעה חותם חותם בל ימחה על תקופתנו. פעילותיו הכבירות, בכל רחבי העולם. עניינו העמוק, בכלל ישראל, השפעתו הניכרת, בכל מקום בו מצויים פזורי ישראל מהווים מנוף כביר להתעוררות יהודית ותחושת הזהות. פעולות אלו הנעשות בנועם ובחיבה, מביאות לקירוב לבבות והעמקת תחושת האחדות, אהבת המקום, אהבת התורה ואהבת ארץ ישראל. אנו מברכים אותו ביום הולדתו, ומאחלים לו אריכות ימים ושנים טובות, וימשיך לפעול לטובת עם ישראל מתוך בריאות ואושר, ויעלם על הדרך העולה לקראת הגאולה השלימה".

על המכתב המיוחד חתמו הפרזידנט מר חיים הרצוג, ראש הממשלה מר יצחק שמיר, היועץ המשפטי לממשלה מר יוסף חריש וחברי כנסת רבים. באותו הזמן שהה בארץ ישראל הנשיא של מדינת ברזיל, מר ז'וזה פרניי, וגם הוא צירף את חתימתו למכתב, בתוספת מספר מילים: "יש לי הכוד לפנות לכבוד הדרתו, לרגל מלאות לו 85 שנה, והנני מאחל לו איחולים כנים, של אושר אישי. אני מלווה מתוך התעניינות רבה את עבודתו הרוחנית עבור חברה צודקת יותר, הומנית יותר ומאוחדת יותר. בשם העם הברזילאי הנני מביע את הכרתי העמוקה על העבודה המעשית על ידי כבודו - ואיחוליי, ששליחותך, של שלום אמונה וחכמה, תתפשט לא רק לשנים רבות אלא לכל העולם כולו".

בהתוועדות י"א ניסן אותה שנה דיבר הרבי אודות בניית עיר חב"ד בירושלים, ואמר שההצעה באה בעקבות עלייתם הקרבה של יהודי רוסיה, וגם בעקבות המכתב: "בימים אלו פנו בברכה אלי האנשים השייכים לחלוקת הקרקעות והממון לסיוע באופן אחר, ובראשם העומד בראש כל חלק ארץ ישראל הנמצא עתה בידם של ישראל . . . ובמיוחד שהברכה באה מהתעוררותם ומצדם הם . . . ובוודאי שצריך ואפשר לנצל הזדמנות זו במילואה".

בנוסף למכתבי הברכה הרבים שהגיעו מכל רחבי תבל, הגיעו להתוועדויות י"א ניסן מידי שנה נציגי הממשל בארץ הקודש ובארצות הברית.

כך למשל מתאר יומן מ"א ניסן ה'תשל"ז את שורת המברכים:

"אחרי שיחה הב' נגש ראש עיריית ניו יורק ומסר לכ"ק אדמו"ר שליט"א מתנה, כ"ק אדמו"ר שליט"א דיבר איתו כמה דקות וחייך אליו. אח"כ נגש האריסון גאלדין – מבקר העיר (קאנטראלער) דניו יורק.

אח"כ נגשו: מר אייבראמס – נשיא מחוז בראנקס. מר גולדין – נשיא מחוז ברוקלין. נציג של ראש מדינת פנסלווניה מר שאף. מקונסלי הישראלית בני. מר צבי לויין.

כמו"כ נגש מר יוסף טשכנובר (ראש משלחת הרכש של ישראל בארצות הברית) – הביא ברכה משר הבטחון מר שמעון פרס ומשגריר ישראל בושינגטון מר שמחה דיניץ.

אחרי שיחה הג' נגשו שאר המברכים והשלוחים: ר' שלמה מיידנצ'יק, יו"ר ועד כפר חב"ד, מסר לכ"ק אדמו"ר שליט"א מכתבי ברכה: מנשיא המדינה מר אפרים קציר, מראש הממשלה מר יצחק רבין ומכל השרים וחברי הכנסת.

הגבאי ר' יהושע פינסון מסר לכ"ק אדמו"ר שליט"א מדליה מירושלים שנמסר ע"י ראש עיריית ירושלים מר טדי קולק.

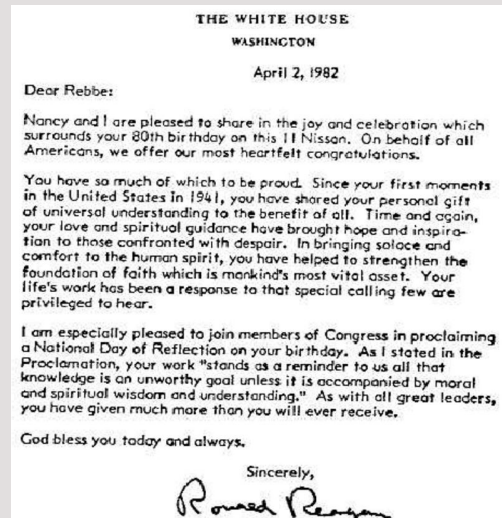
מכתבי ברכה שנמסרו לכ"ק אדמו"ר שליט"א: ממדינת מאסאטשוסעטס – ע"י השליח ר' ישראל דערן ועוד. ממדינת אילינאס ומעירית שיקאגו – ע"י השליח ר' דניאל מוסקוביץ. ממדינת וואשינגטון – ע"י השליח ר' שלום דובער לויטין. ממדינת ג'ורג'יה (מדינת נשיא ארה"ב) – השליח ר' שלמה בלומינג. מראש העיר דלוס אנג'לס ומעריית לוס אנג'לס – עלידי השלוחים ר' שמואל דוד רייטשיק, ר' שלמה קונין, ומר ראטנר. עירית ענסינא – ע"י השליח ר' אברהם לויטנסקי.

כמו"כ מסרו לכ"ק אדמו"ר שליט"א מפתחות זהב: ר' יונה פרדקין מסר לכ"ק אדמו"ר שליט"א את מפתח העיר דיאגו. הרב דוב בוימגארטן ומר פאליטשענקא מסרו

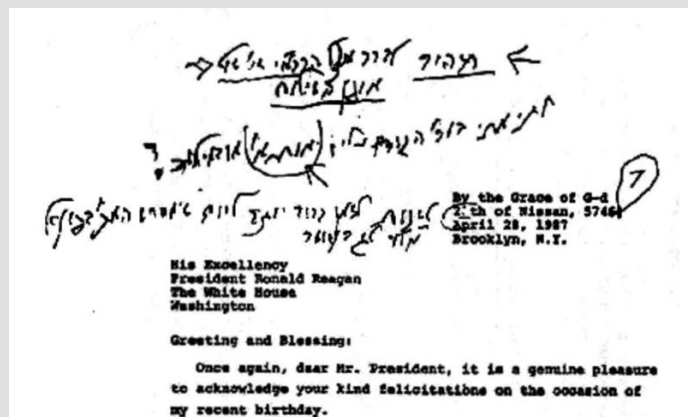
לכ"ק אדמו"ר שליט"א מפתח מהישיבה החדשה בבנוס איירס ארגנטינה. ר' שלמה מיינדצ'יק מסר לכ"ק אדמו"ר שליט"א מפתח מהעיר תל אביב, מפתח מראשון לציון, מדליה מהעיר רמת גן, ומדליה מהעיר בני ברק.

כמו"כ מסרו לכ"ק אדמו"ר שליט"א ספרים וקובצים: ר' נחמן סודק מסר לכ"ק אדמו"ר שליט"א שני כרכים מהתניא עם תרגום אנגלי – סאנסניא. ר' שלום דובער העכט ואנשי קהלת הספרדים דקווינס מסרו לכ"ק אדמו"ר שליט"א ספרים וכתבי יד עתיקים. ר' אברהם פרשן מסר לכ"ק אדמו"ר שליט"א ג' כרכים ממאמרי ושיחות כ"ק אדמו"ר שליט"א – ע"י ספריית לוי"צ שע"י צאנז"ח וכן מסר ביאורי רש"י. ר' לייב רסקין השליח במרוקו מסר לכ"ק אדמו"ר שליט"א תהילים אהלי יוסף יצחק – הוצאת מרוקו, וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר לו שגם ימסור את התניא שי"ל שם, אחרי כמה דקות נגש שוב ומסר את התניא – הוצאת מרוקו.

כמו"כ מסרו לכ"ק אדמו"ר שליט"א קובץ פלפולים: התלמידים דאוסטרלי, תלמידי אהלי תורה, תלמידי ישיבת הגדולה מיאמי, תלמידי מוריס טון, תלמידי ישיבת סיאטל, תלמידי ישיבת סינסינטי, תלמידי ישיבת בפאריז, אח"כ

למעלה: מכתב הברכה של נשיא ארצות הברית רונלד רייגן. למטה: הגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על מכתב התשובה

הוספה בלימוד התורה

"מכיון שישנם כאלה שמתכוונים בנוגע ליום - הולדת וכו', וחושבים במה לבטא זאת, אם בעניין של צדקה או תורה וכו' - הרי כאן המקום להעיר ולהאיר, שראשית לכל יש לקשר זאת בענין של תורה. למרות שעל מתנה לא שייך להציג תנאים, אך כשהמדובר במתנה שצריכה לגרום נחת רוח, צריך לומר, שבין אם מתכוונים לעשות צדקה באופן מסויים או פעולות טובות ומעשים טובים באופן אחר - הרי נכון ורצוי וטוב וישר ונעים וכו' (ככל חמש-עשרה התוארים שב"אמת ויציב") שאצל כל אחד תהי' הוספה בלימוד התורה - הן בנגלה הן בחסידות".

(שיחות קודש תשל"ב ח"א, ע' 539)

נגש הרב מרדכי מענטליק
(ראש ישיבת תו"ת בני.)
ומסר לכ"ק אדמו"ר
שליט"א את הקובץ מ-770
ומחובבי תורה.

ר' שמואל מלמד נגש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
ומסר לכ"ק אדמו"ר
שליט"א חוברות "ופרצת"
שי"ל ע"י צאגו"ח, וכן נגש
העורך ר' מאיר ריבקיין.

הרבה נגשו לכ"ק אדמו"ר
שליט"א ומסרו מעטפות,
אחרי שכולם מסרו את

המתנות ומכתבי ברכה הכניסו המזכירים את הכל לתוך שקיות והעלו אותם לחדרו הק'.

אחרי שכולם מסרו את המתנות נגשו שני ציירים רוסיים ומסרו לכ"ק אדמו"ר שליט"א ציור מכ"ק אדמו"ר שליט"א במסגרת מאוד גדולה, הם הרימו את זה והראו את זה לכולם, כ"ק אדמו"ר שליט"א חיך ורמו שישמו את זה למטה, כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר להם להגיד לחיים.

אח"כ נגש לכ"ק אדמו"ר שליט"א הצלם מר יצחק ברו ומסר לכ"ק אדמו"ר שליט"א תמונה גדולה שצלם ופתח את זה לבד, וכן הוא הרים את התמונה להראות לכולם, כ"ק אדמו"ר שליט"א חיך אליו ואמר לו להגיד לחיים".

עד היום שולחים מנהיגי מדינות העולם מידי שנה את ברכותיהם לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. בשנת ה'תש"ע, לדוגמא, שלח נשיא מדינת צרפת, מר ניקולא סרקוזי, מכתב ברכה בזה הלשון:

לכבוד הרב שמואל דוד זאוויר, חב"ד ליובאוויטש בניוילי, אדון יקר!

לרגל חגיגות יום ההולדת ה-108 של הרבי מליובאוויטש מלך המשיח שליט"א [כך במקור], הנני מבקש ממך להעביר לחברי קהילת 'נוי' את רגשותי החמים והידידותיים. כולי תקווה לחדש את הקשר הנאמן והידידות הכנה שהנני רוחש לקהילת ליובאוויטש. הרשו נא לי להגיד לכם מחדש כמה שביטויי האמון והתמיכה שלכם נוגעים לליבי; דעו לכם כי הנני רגיש לכך ביותר ומודה לכם על כך בחמימות רבה.

הנני מבקש שתקבל, אדון יקר, את מיטב רגשותי כלפיך.

ניקולס סרקוזי"

יום החינוך

בשנת ה'תשל"ח הכריז נשיא ארצות הברית דאז, מר ג'ימי קרטר, על הכרזה הקובעת את יום הולדתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. ההכרזה הגיעה בעקבות החלטת חברי הקונגרס של ארצות הברית.

באותה שנה הזכיר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א את הכרזה זו בהתוועדות י"א ניסן: "הממשלה הכריזה על יום מסויים (י"א ניסן) כ"יום החינוך" בכל רחבי ארצות הברית. לכל דבר צריך להיות מקור בתורה. ולכאורה - היכן המקור לענין זה, לקשר ענין עיקרי וחשוב עם יום מיוחד בשנה? ומה גם ענין החינוך, שהוא דבר נמשך ותמידי בכל רגע ורגע.

התשובה על כך היא: החיוב של קבלת עול מלכות שמים הוא תמידי בכל רגע, ולמרות זאת נקבע על כך יום מיוחד בשנה - ראש השנה; חייבים להזכיר יציאת מצרים בכל יום, ביום ובלילה, וביחד עם זה נקבע יום מיוחד בשנה, חג הפסח, כ"זמן חירותנו"; החיוב של לימוד התורה הוא בכל רגע פנוי, ואף על פי כן קבעו יום מיוחד בשנה, חג השבועות, כיום של התעוררות מחודשת בכל הקשור לקבלת התורה ולימודה.

והנה, בענין זה רואים איך העולם מתקרב לביאת המשיח. שכן לעתיד לבוא יקויים היעוד "אז אהפוך אל עמים שפה ברורה גו' לעבדו שכם אחד", שאחד הענינים בזה הוא, שמלכות אדירה, "מעצמת-על", שהיא בעלת השפעה בעולם כולו, הכריזה בגלוי לעין כל אודות גודל החשיבות

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N.Y. 11213
493-9250

מחנך מנהל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטמן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, בסמיכות לחג הפסח, ה'תשע"ז
ברוקלין, נ.י.

לכבוד

חברי הנהלת העירי' ח"א-יפו
ובראש פר שלמה להט, ראש העיר
ה' עליהם יתיר

שלום וברכה:

בנוסף להפסדו על דבר ההכרזה גם בשנה זו שקבעה את יום
ע"ה ניסן כ"יום החינוך" לנשיא ח"א-יפו, בספרה, לכל לראש,
לעורר בציבור הרחב את המודעות לכל גושא החינוך כו' ובמיוחד
לחזק את התודעה היהודית -

ורבר בעזה פה טוב, כמבואר בארובה ככ"ם אשר עם יציאת
מצרים בחורש הזה הוא חורש ניסן הנחיל חינוך עם ישראל
לקראת קבלת התורה בחר סיני, שהיא העיקר והסיבה שנגאלו
ויצאנו ממצרים כדי שיקבלו התורה בסיני ויקיימוה, וכמו שאמר
הטעם לפסח: בחגיגת אה הטעם ספגרים העבדון את האלקים על החר
הזה. ומפני זה נצטוונו לכנות הימים והשבועות שמהם יום טוב
של פסח עד יום נתינת התורה להרואה בנפשו החשן הגדול אל יום
השכבר והנשכח. והיו ויולכים והתחלטים מיום ליום וכשכבר
לשכבר עד שהגיעו לסליפותם בעת קבלת התורה, כל הטעם כאיש אחר
בלב אחר ובקריאה פה אחר: "נעשה ונשמע!"

ובהקשר להאמור, שטרה עקרים של חינוך בני ובנות ישראל היא
לחמור וקטן ורגש של אהבה ישראל ואחרות כלל ישראל כחוק
אסונה ובפחון בנפש גורל ישראל שגם זה חלק עקר להחנכה
לבגולה האמיתית והסליפת האמורה לבג כל יום, אשר בגולה עשנו
הביא גם בגולה לכל ה עולם, כדברי הרמב"ם ד"ל הולכות מלכים,
הסובאים בההכרזה האמורה.

בהודעתנו זו הנני פניע כמו כן רגשי תודה ותשואות חן וזן
לכל חברי הנהלה י"חיו בעד התפתח היקרה, ספר התניא שהודפס
עקירות ח"א-יפו שבדאי יוסיף בזכותם הגדולה ובזכות כל
העשיית תחיי תודאה, עיר ויום בישראל בארץ הקודש, ארץ אשר תמיד
עניי הטעם אלקים בה מרטיה השנה ועד אחריה שנה.

בכבוד ובברכה להצלחה מרובה
בכל עניני העיר בשמיות וברוחניות
בט יחד

י"ח ניסן ה'תשע"ז

מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על הכרזת
יום החינוך בעיר תל-אביב

והחיוניות של ענין החינוך".

החלטה זו הפכה למסורת קבועה, בה מידי שנה חותם נשיא ארצות הברית על מכתב הקובע את התאריך הלוועזי של י"א ניסן ל"יום החינוך והשיתוף" של ארצות הברית.

בשנת ה'תשמ"ב צירף הנשיא רונלד רייגן אל ההכרזה מכתב ברכה מיוחד לכ"ק אד"ש מה"מ, לרגל י"א ניסן. במכתב הוא כתב כך: "אני במיוחד התבקשתי להצטרף לחברי הקונגרס בהכרזת יום למחשבה לאומית ביום הולדתך. כפי שאני כתבתי בהכרזה, עבודתך מזכירה לנו שהידע הוא מטרה חסרת תכלית, כל עוד הוא לא מחווק בחכמה נפשית ורוחנית ובהבנה. כמו כל המנהיגים הגדולים, אתה נתת הרבה מעבר למה שתקבל אי פעם.

האלוקים יברך אותך היום ותמיד.

בכנות, רונלד רייגן"

בתגובה שלח לו כ"ק אד"ש מה"מ חזרה מכתב, בו הוא מודה על ברכתיו. מעניין לציין, שבאותה שנה רצה הנשיא להזמין את הרבי לפגישה מיוחדת בבית הלבן בי"א

ניסן, אך הרבי סרב.

לקראת י"א ניסן ה'תשמ"ז חתם רייגן על מגילת הוקרה בינלאומית לרבי, יחד עם נשיאים וראשי מדינות נוספים.

"יום החינוך" הפך למסורת בארצות הברית של אמריקה. בשנה שעברה חתם נשיא ארצות הברית ברק חוסיין אובמה על ההכרזה, וכתב: "החשיבות של חינוך ומעשים טובים הופצה בעולם על ידי רבי מנחם מענדל שניאורסאהן הרבי מליובאוויטש, שעודד אין ספור יחידי לאמץ ערכים אלו בחייהם. כל שנה, יום החינוך של ארצות הברית נותר כמורשת של הרבי, לאותם ערכים שהקדיש את עצמו עבורם. הבה נלמד את ילדינו לאמץ אף הם ערכים אלו".

במקומות נוספים בעולם אימצו את הרעיון האמריקני, והכריזו אף הם על י"א ניסן כיום החינוך.

בתל אביב, למשל, הכריזה הערייה בשנת ה'תשד"מ על יום החינוך. בהצהרה מיוחדת שיצאה לכבוד יום זה, נכתב: "יום החינוך מוקדש לכבודו של הרבי מנחם מענדל שניאורסאהן שליט"א – האדמו"ר מליובאוויטש, מתוך הערצה וכבוד לאיש הדגול ולפועלו הנפלא והרב בחינוך העם בארץ ובתפוצות". על ההצהרה חתמו ראש העיר, מר שלמה להט, וסגניו. כ"ק אד"ש מה"מ שלח להם מכתב מיוחד אודות ההצהרה, ועותק של ההכרזה על יום החינוך בארצות הברית.

מתנה – מכסף טהור ונקי

חסידים רבים מצאו לנכון להביא לרבי מתנות יקרות ערך לרגל יום הולדתו.

כך למשל, בי"א ניסן ה'תשל"א, הביאו לרבי התלמידים השלוחים לאוסטרליה מתנה מיוחדת: התפילין של הבעל-שם-טוב. ביומן מאותה תקופה מתואר האירוע: "לאחר תפילת שחרית, טרם נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א לאוהל (כפי הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א אתמול), נכנסו לגן-עדן התחתון כל חברי הקבוצה. כ"ק אדמו"ר שליט"א יצא אליהם תוך כדי שמשאיר את דלת חדרו הק' פתוחה במקצת. כ"ק אדמו"ר שליט"א העניק לכל אחד מהם מכתב כללי, וקטע משיחה ע"ד פסח שענינו פה-סח וכו' ושטר של \$10.

לאחר מכן מסר התמים העשיל שי' גרינבערג את התפילין לכ"ק אדמו"ר שליט"א. הוא החזיק את התפילין ביד אחת, אולם כ"ק אדמו"ר שליט"א תיכף הושיט את שני ידיו בהתפעלות ולקח את התפילין ("דער רבי האָט אויס געשטעקט די הענט מיט התפעלות צו נעמן די תפילין"), ואמר לו: "אַ גרויסער יישר כח".

לאחר מכן נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א חזרה לתוך החדר, וסגר את הדלת באמצעות

רגלו הק'!

[מוסיפים ומספרים כמה מהתמימים שהיו בשעת מעשה: תחילה הסתפקנו אם תפילין אלו אמנם של הבעש"ט, אך כשראינו באיזו חביבות והתפעלות כ"ק אדמו"ר שליט"א נושא את התפילין בשני ידיו, ועד כדי כך שלא מסיר יד אחת, אפילו לרגע, כדי לסגור את הדלת (שהרי את שקית התפילין אפשר להחזיק גם ביד אחת), וסוגר את הדלת ברגלו הק' (דבר נדיר כשלעצמו), חשנו שאכן אלו הם התפילין של הבעש"ט].

גם המקובל הרב יצחק כדורי זצ"ל נהג להגיש לרבי מתנות מיוחדות לקראת יום ההולדת. בשנת ה'תשמ"ט שלח לרבי מתנה מיוחדת, אליו צירף מכתב: "בס"ד בע"ה י"ב ניסן התשמ"ט ביום ההולדת של הרבי ראשו כתם פ"ז. כבוד האדמו"ר מחב"ד שליט"א. נברך אותו לאורך ימים ושנים טובים, ולהמשיך להדריך כל אנשי עדתו בארץ ובכל כל העולם, על התורה ועל העבודה, ולהגדיל תורה ולהאדירה, בתורה במצוות ובמעשים טובים. ואני פונה לכל אחינו בני ישראל בכל מקום שהם, ובפרט שליחי כבוד קדושת האדמו"ר שליט"א, להגביר חיילים לתורה ולמעשים טובים, למהר הגאולה במהרה בימינו, ונזכה לאכול מן הפסחים ואכ"ר. יצחק כדורי". את המתנה לקח איתו כ"ק אד"ש מה"מ אל אוהל כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע.

בשנת ה'תשנ"א, הביא הרב כדורי מגש מיוחד מכסף, אותו העביר לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א דרך הרב מרדכי שמואל אשכנזי, רבו של כפר חב"ד. בשנת ה'תשנ"ג שלח אל הרבי גביע מיוחד מכסף טהור, שעליו חרוטים שמות קדושים, כסגולה לבריאות איתנה.

אפיזודה מעניינת אירעה בשנת ה'תשל"ד: בחדרו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א היה מונח תדיר ספר הפטרות עתיק כתוב על קלף. מספר גבירים מלוס אנג'לס שראו את הספר, טעו לחשוב שמדובר בספר תורה עתיק, מפאת מראהו החיצוני, והחליטו להעניק לרבי במתנה ארון קודש מיוחד בו יאוחסן הספר... ארון הקודש אותו נתנו עמד במשך שנים רבות בחדרו הק' של כ"ק אד"ש מה"מ.

בשנת ה'תשל"ו הגיש ר' אהרן קליין, יהודי עמיד שהתגורר בקראון הייטס, מתנה מיוחדת לרבי לקראת י"א ניסן: חנוכיה גדולה ומפוארת, עשויה כולה זהב טהור, שעליה נחרט "ארכתי נר למשיחי, י"א ניסן ה'תשל"ו, נשיא ישראל".

כשהגיש ר' אהרן את החנוכיה לרבנית, שאלה אותו בבדיחות: "כמה חובות עליך לפרוע כעת?", אך הא השיב ברצינות רבה, כי כשנותנים מתנה לרבי, היא צריכה לבוא מכסף טהור ונקי ככל האפשר, ולא מתוך חובות.

מכתב נדיר ששלח זלמן שז"ר לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לרגל י"א ניסן

לכבוד אדמו"רי האהוב שליט"א

ניו יורק

מיום שהתחלתי להבחין בין דיוקניהם הרוחניים של נשיאי חב"ד וצוק"ל, הנני נוהג לחוש בבעל ה'צמח צדק' וצוק"ל את שורש דמותו של כבוד תורתו שילח"ט ולשלום, ואין אני יכול לפסות על יום זכרון זה [יום ההילולא של אדמו"ר ה'צמח צדק'] מבלי להשתחוות ולו מרחוק, בפני כבוד תורתו ולדרוש בשלומו מקרב לב. מה גם שזה זמן רב אינני מתפרנס אלא ממכתבי אחרים אליו וממכתביו לאחרים. ותיתי להם לאנשי צעירי חב"ד ששולחים לי שיחותיו על פרשיות התורה שבוע שבוע, ואני מעיין בהם בתוך ימי השבוע והיה זה לי מעין תחליף למשמע דבריו.

אמש במעמדו של הרה"ח חיים ליברמן [מזכיר אדמו"ר הריי"צ] 'סיימנו' את השיעורים ב'ליקוטי תורה' שגם בו מרובות ומאליפות ההערות של בעל ה'צמח צדק', ולפי הוראות כבוד תורתו למורנו ר' עדין שטינזלץ נתחיל ללמוד 'אור התורה' ('ויקרא') ונגמעצחא זמן רב

במחיצתו של ה'צמח צדק'. יברכנו אדמו"רנו על 'מבצע' ארוך זה. אודה מאוד לקה"ת אם יאבו לשלוח לי מחזור [סדרת] ספרי 'אור התורה' ואשלם כאן כאשר יושת עליי. אילו אפשר היה לשלוח לנו בשביל כל חברי החוג (ולו תריסר מחזורים [סדרות של תורה אור]) ונברכם כולנו.

מתוך קשריי עם הרב אפרים וולף נ"י אני יודע גם על שיחותיו הטלפוניות עם כת"ר. את תרומתי (51 אלף ל"י) להוצאת הביכל החדש של מאמרי אדמו"ר הזקן מסרתי לידי כפי הוראותיו של כת"ר. ואני מקווה כי בקרוב אזכה לקבל את הספר בדפוס ואולי נלמד אותו בשיעורי החוג כאשר ניסינו לעשות כשקיבלנו את שני הכרכים הקודמים.

כפי ששמעתי לא נשארו עוד בכתובים אלא שני ביכלעך מהאדמו"ר הזקן שכמותם אינה רבה ואפשר להדפיסם יחד. אם זה אמת אשמח בשנה הבאה אי"ה להיות שותף גם להוצאתם, ותהא ה'מלאכה' שלימה.

ודאי ידועה לכבוד תורתו שאיפתו של הרב עדין שטינזלץ נ"י להקים מכון משלו להרכבת דעת היהדות, בנגלה ובנסתר ובדברי ימינו. יש גם קצת ידידים בחוגי ההסדרות שהיו נוטים להיענות. אולם לפני שאני נכנס לעניין נכבד זה, הייתי רוצה לשמוע את חוות דעתו של כת"ר על ההצעה הזאת בכללותה והעיקר על השאלות: מי (אתו יחד), מה והיכן. אודה מאוד אם יוכל לענות לי בעניין גדול זה בהקדם כי הזמן אולי דוחק.

עלינו כאן עוברים ימים כבדי אחריות [מלחמת ההתשה היתה בשיאה]. אינני שותף לדעה כי החמצנו משהו ממשי, אבל קשיחותם של אנשי הארץ שאתה כת"ר יושב בה [ממשלת ארצות הברית] והתפשטותם באזורנו של הארץ שממנה באנו [ברית המועצות שסייעה רבות למצרים], מוסיפות דאגות לדאגותינו, ומי ייתן וימי חג החירות יקלו גם עלינו את חבלי גאולתנו מן המצרים שלנו, והלוואי בפחות שפיכות דמים.

מיטב התודה על מתנת 'מכלי דמהימנותא' [מצות] שקיבלתי לפי הוראתו של כבוד תורתו. ביום ראשון אני מקווה לצאת לארזה, ליד מוצא, לערוך את ימי החג יחד עם בני ביתי ועם מאות ידידים מקומיים ותיירים.

בברכת חג שמח (ובכשרות הן אין להטיל ספק חלילה) לכבוד תורתו ולכל ביתו ולכל אנ"ש המסתופפים לאורו ולכל בית ישראל במדינה ובתפוצות הגולה,

נאמן בבריתו
ואסיר התקווה,
ש"ז שז"ר

את מחקרי הקטן 'התקוה לשנת הת"ק' על הספר 'עת קץ' להרב ר' יצחק חיים הכהן מן החזנים אב"ד פדואה, שלחתי שלשום בנפרד (לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי ובאושרי גם יחד).

נ"ב

הרשיתי לעצמי לבקש מאת ידידנו היקר ר"ח ליברמן נ"י לגשת לערוך מעין סקר של ספרי חסידות יסודיים הנמצאים במדור הכפולים של הספריה הלאומית, והוא ניאות לקבלה...

עוד רבים הדברים בלבי על ענייני השעה, אבל השבת מתקרבת ועליי לסיים. שבת שלום וחג שמח וברכות נאמנות מלב אוהב, מוקיר וחרד.

• הוספה מיוחדת •

לקט סיפורים ואפיזודות על מתנות רוחניות שהעניקו חסידים לרבי
לקראת י"א ניסן

לקראת י"א ניסן באחת השנים כתב כ"ק אד"ש מה"מ למר דוד צ'ייס, יו"ר ה'קרן
לפיתוח - מחנה ישראל': "לא נהוג שאדם יבקש לעצמו מתנת יום-הולדת, אבל אני
רוצה לנהוג בצורה יוצאת מן-הכלל, ולקראת יום-הולדתי המתקרב, לבקש ממך בקשה
– שתניח תפילין בכל יום". הרבי הוסיף כי הוא מקווה שמר צ'ייס יסכים לקבל ממנו
במתנה זוג תפילין.

מר צ'ייס השיב כי הוא ישמח לתת לרבי את המתנה הזו, אך הוא צריך שלושה זוגות
– אחד לבית, אחד לקחת לנסיעותיו, ועוד אחד נוסף ליאכטה...

ביום ראשון כשנכנס ר' דוד רסקין ליחידות עם בנו, שאל הרבי את הבן: "וואס גיסטו
מיר פאר א מתנה פאר מיין יום הולדת?" [=איזו מתנה אתה נותן לי יום הולדתי?].

הבן ענה שהוא נותן 41 דפים, הרבי חיך וכתב את הדברים.

[מיומן א' התמימים]

מבעוד מועד נתלו מודעות אודות הכינוס המיוחד לילדי אהלי תורה ששיננו בעל פה
100,000 משניות כמתנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לכבוד יום הבהיר י"א
ניסן.

יצוין כי הילדים למדו ושקדו משך כמה חדשים ארוכים טרם לכך, וכתמריץ ללימוד
נהגה הנהלת המוסד לפרסם ב-770 מידי ערב שבת את שמות התלמידים שלמדו בע"פ
ושמות המסכות.

בשעה 12:30 לערך התכנסו הילדים ב-770. המנחה המחנך הרה"ח ר' לוי שי'
גולדשטיין הנחה את המעמד. הרב פייטל שי' לוין ניגן את הניגון החדש שהלחין לי"א
ניסן וכל הילדים ניגנו יחד אתו.

בשעה 1:55 נודע על תפילת מנחה שתתקיים בעוד דקות ספורות, וכעבור כמה דקות
נכנס כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לחדרו המיוחד (יצוין כי קבוצת השלוחים לא
הספיקה לבוא ותפילת מנחה התקיימה לבסוף ללא נוכחותם).

הילדים ניגנו בתפילה כמה קטעים - "אשרי", "עלינו" ו"אל תירא", בדומה למעמד כינוס הילדים, ה"ראלי". כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א יצא למרפסת אל הקהל שניגן "עלינו" ואחזו ב"ועל כן נקוה", וסקר במבטו את הילדים שישבו כולם בסמוך למרפסת (ציבור התמימים ואנ"ש התבקש לפנות את המקומות הקבועים לטובת הילדים, וכן עשה).

לאחר סיום הקדיש ניגנו "אל תירא". כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א עודד מעט את השירה בתנועות ראשו הק', ובאמצע אמירת קדיש בתרא התקרב למרפסת והביט אל השורות הראשונות. לאחר סיום קדיש בתרא נעמד אחד הילדים והגיש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א את המתנה בשם כל הילדים באמרו כדלהלן:

"בהיכנסנו ליום הבהיר י"א ניסן נשיא לבני אשר, נותנים אנו - תלמידי אהלי-תורה, את מתנתנו לרבי שליט"א - 100,000 משניות שלמדנו בעל-פה; גם גמרא ופרקי תניא, ליכות יום ההולדת לאורך ימים ושנים טובות, כסיום פרק צ"א: "אורך ימים אשביעהו", ימים ושנים ארוכות ושבעות, "ואראהו בישועתי", גילוי מלך המשיח בישועה וגאולה האמיתית והשלמה.

בשנה זו - שנת נפלאות גדולות, כשהקביעות של י"א ניסן בערב שבת קודש, פרשת צו - שבת הגדול, מתאימה במיוחד - שעוד לפני שבת מתחילים לומר: "מזמור שיר ליום השבת", וכפי שהנוסח הוא שבקבלת שבת (לפני מעריב) אומרים פרק זה, וכפי שהדין

הוא שאפשר להקדים קבלת שבת מפלג המנחה.

כעת נמצאים אנו כבר לאחר פלג המנחה, וכפי שהרבי שליט"א אמר - הזמן הכי נעלה כדי לקבל ולהביא את "מזמור שיר ליום השבת" - "ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים". ובמיוחד לאחר אמירת הנבואה לכלל ישראל ש"הגיע זמן גאולתכם", אם כן הכל כבר במילואו ובשלמות (וכשיעור היומי בחומש של י"א ניסן - בנוגע ל"מילואים" שהוא מלשון שלמים ושלמות). אנו מקבלים את שבת מלכתא, ואת פני כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח שליט"א בברכה, שיקוימו הייעודים, שהנה יורד בבוקר הגאולה חסדך האמיתי באופן של טוב הנראה והנגלה, ונוכל להלל לשבח ולהודות עבור החסד - טוב להודות לה', והצדיק שכפי הר"ת של מספר המזמור - צ"ב, יהיה צדיק בריא בבריאות הגוף בשלמות ובזריות שהרי צו לשון זירוז, ויהיה "כתמר יפרח כארוז בלבנון ישגה" - גבהות וגדלות, כפי שכתוב על משיח: "ירום ונשא וגבה מאוד",

מנחם כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
לתמימים שהודיעו שקבלו על עצמם ללמוד
פרק א' בתניא בע"פ:

לכאורה ה"ז עשיר שהביא קרבן עני כו'

ואנו כולנו, תלמידים - חסידים - כלל ישראל נימצא אז בבית ה' ובחצרות אלקינו - בבית המקדש השלישי והמשולש, ונלמד תורה חדשה מפי רבינו נשיאנו מלך

המשיח שליט"א, ובשבת זו תתגלה (עוד בערב שבת) הגדלות של השבת כש"מה גדלו מעשיך ה'", כש"מ"ה - כשמתגלה מלך המשיח - מיתוספת גדלות במעשה ה', ו"מאד" - כפי שנאמר על משיח, מתגלה "עמקו" העומק של "מחשבותיך",

שהנה נהיה שבת הגדול האמיתי שבת של התגלות מלך המשיח וגאולה האמיתית והשלימה יחד עם רפואה שלימה בפשטות ממש, וחג הפסח כשר ושמח בשמחה גלויה שהנה אנו עולים לרגל לבית ה' וחצרות אלקינו, ואנו ננגן את המזמור עלי עשור ועלי נבל - עם הכינור של עשרה נימין ומלכנו מלך המשיח שליט"א בראשנו.

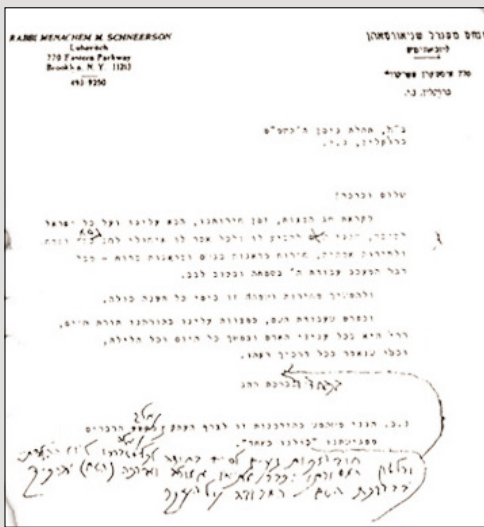
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הקשיב משך כל העת, והביט על הילד. בסיום הכריז הילד שלושה פעמים עם כל הקהל "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד". ענה אמן אחר כל פעם ופעם, ואף עודד בראשו הק'.

מיד אחר כך פנה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשמאלו ואישר את סגירת הוילון. הקהל החל לנגן "יחי" ובעוד הוילון הולך ונסגר עודד שוב את השירה. הגילוי נמשך כשש דקות, והסתיים בשעה 2:12.

[יומן "בית משיח 770" בשילוב פרטים מ"בית חיינו - כפר חב"ד"]

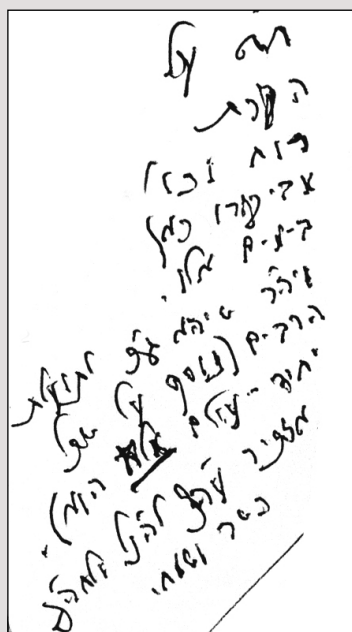
ת"ח על הקורת רוח

כתבי יד קודש נדירים

>>

מענה כ"ק אדמו"ר
מלך המשיח
שליט"א למכתב
ברכה ל"א ניסן

<<

מענה כ"ק אדמו"ר מלך
המשיח שליט"א על
נסיעה ל"א ניסן:
ת"ח על הקורת רוח וכל
מביקורו כאן בימים
אלו. ויה"ר שיהא ג"כ
לתועלת הרבים (נוסף על
שכן יחיד - עולם מלא
(הוא). אזכיר עה"צ להנ"ל
ולחה"פ כשר ושמח.

<<

<<

<<

מענה כ"ק אדמו"ר מלך
המשיח שליט"א:
**מהו הטעם והגעשמאָק
שיסעו מכאן ימים
אחדים לפני י"א ניסן?**

מענה כ"ק אדמו"ר מלך
המשיח שליט"א:
**מהו הטעם והגעשמאָק
שיסעו מכאן ימים
אחדים לפני י"א ניסן?**

Znagye py py py py

בחצרות בית ה'

יומן מרתק בפרסום ראשון

יומן מחודש ניסן ה'תשמ"ה, שכתב א'
התמימים לחבריו בארץ הקודש.
מתפרסם כאן לראשונה באדיבות 'המכון
להפצת תורתו של משיח' שהמציאו את
היומן לידינו מתוך ארכיונם.

חודש ניסן ה'תשמ"ה

שהביאו השלוחים למרוקו. בקבלת שבת, בלכה דודי ניגנו, ובסוף הפיוט אד"ש עשה בידו הק' על הסטענדער חזק וחזרו על הניגון ג' פעמים.

ההתוועדות דש"ק ארכה עד 5:35, ובסיום ההתוועדות נתן משקה ל-7 שלוחים שיחיו ממרוקו, מהבקבוק הנ"ל שהביאו בערש"ק, ואחר כך פנה לעבר הרב בנימין אליהו גורודצקי שי' ואמר: "איפה הנשיא דמרוקו?" ונתן לו לחיים.

נתן בקבוק משקה מעורב מהבקבוק הנ"ל עבור סיום הרמב"ם ביארצייט דוועד השכונה ונתן לרב יוסף ויינברג, ר' א.א. ש"ט, ד.פ. ר' ניסן פינסון, ור' שמעון ניובארט. אח"כ נתן עבור סיום הרמב"ם ד"תפארת זקנים" לר' מנחם נחום גערליצקי, והוא, לא היה לו בקבוק ואמר לו להביא בקבוק, והנ"ל שם על השולחן בקבוק יין גדול ריק - בכוונה שאד"ש ימזוג הרבה משקה כו', ואד"ש מזג לפועל מהבקבוק משקה הנ"ל לתוך בקבוק משקה (אחר) קטנטן שהי' על השולחן.

באמצע החלוקה ניגש ר' ישראל דוכמאן ואמר לאד"ש שהוא ממשותפי השיעור ד"תפארת זקנים" ושמשדל לבוא תמיד, וביקש לחיים. אד"ש חייך ונתן לו.

אח"כ החל אד"ש לנגן ניגון הקפות לאביו ז"ל, באמצע ההתוועדות בין א' השיחות, ניגש ר' עזריאל חזנוב ודיבר עם

שבת קודש, פ' החודש, ראש חודש ניסן: לתהילים ירד עם הכובע למעלה...

יום א', ב' ניסן: נסע לאוהל. לאחר מעריב נכנס הרב בנימין אליהו גורודצקי שי' ליחידות לשעה.

יום ג', ד' ניסן: לאחר מנחה הלך לספרי' בלוויית מזכיריו, והפריש חלה מהמצות שהיו שם, ומסרם עבור ארץ הקודש ע"י הרב יהושע יוזביץ, ונתן לו ברכה, אחר כך שאל "עבור אנגלי?", והכניסו את הרב יעקב הרצוג, שנוסע היום לאנגלי, ונתן לו ברכה, ונתן לשניהם המכתב כללי (דר"ח ניסן) ואח"כ אמר "היות שנמצאים פה עוד יהודים, וכדי לחסוך לשלוח להם המכתב" כללי ע"י הדואר, ניתן להם עכשיו", ונתן לכאו"א מהנמצאים שמה, ופנה לר' ח.ב.ה. ואמר לו "וואו איז זיין צעצקע? א אומן אן כלי אומנתו..." [= איפה המצלמה שלך?] אומן בלי כלי אומנתו...]. הנ"ל הראה על הקסטה [קלטת] ואד"ש חייך. כשיצא התחיל לשיר "והיא שעמדה", וכל הדרך עד לדרו הק' עשה חזק מאוד בידו הק'.

יום ד', ה' ניסן: אמר את ה"הדרן" [על הרמב"ם] להדפיסו.

יום ו' ה' ניסן: נסע לאוהל.

ערש"ק צו, שבת הגדול: לפני הדלקת נרות הביאו ה"הדרן" מודפס לכ"ק אד"ש, וכן התמונות ובקבוק משקה מסיום הרמב"ם שהיה בביתו בפאס, מרוקו,

הק' על השטיח ב"לכתחילה אריבער" נענע כל גופו וראשו הק' בחוזק מאד כמ"פ.

בסיום חלוקת הדולרים ניגש הר"א ש' ניימן (מנכ"ל מוסדות גור בארה"ב וכן מחברי הוועדה דהקונסולי' היהודות דבורו פארק) וביקש דולרים מאד"ש עבור "בורו פארק" ואד"ש נתן לו ואמר לו "הצלחה רבה חגה"פ כשר ושמח" אח"כ חיפשו ואמר לו "מה עם המו"צניקע הרי נודלה לך בת לאחרונה" וענה שב"ה הכל בסדר וכו' ואד"ש בירכו שיזכה לגדלה לתורה וחופה ומע"ט.

לכמה מהנוסעים לאה"ק ביום י"א ניסן מסר אד"ש ע"י המזכירות שהדולר שמסר אתמול בהתוועדות זהו גם בתור שליח-מצוה געלד עבורם!

כדאי לציין אירוע מעניין: מוצש"ק ויקרא התיישבו מנין בחורים ב"ה 1414 ועשו סיום על הרמב"ם ודיברו וכו' וא' מהנוכחים הכניס פתק לאד"ש והודיע מהסיום, והריל"ג מספר שמיד כשראה אד"ש מיד ענה וכתב "נת' ות"ח אזכיר עה"צ".

אור לי"ד ניסן לאחר מנחה יצא מביהכ"נ ונכנס לחדרו הק' ומכר החמץ בפני הגאון ישראל יצחק ש' פיקארסקי הר' חיים מרדכי אייזיק ש' חאדקאו, הרב בנימין אליהו גורודצקי ש'. רבע שעה לאחר"ז הי' מעריב [שלא כרגיל שמנחה ומעריב - בחזרה מהאהל - הן סמוכות] כולם ציפו להתוועדות נוספת (ראה שיחת הוועדות אחש"פ) לפני נסיעתו הביתה מסר להריל"ג עבור הר"מ ש' בקבוקון מהבקבוק שהובא מסיום הרמב"ם בעיר

אד"ש, ואד"ש חייך, כשדיבר עשה לעברו בתנועות ידיו. בסיום ההתוועדות פנה לעברו והורה לו לומר לחיים.

לאחרי תפילת מנחה התיישב לאמירת "עבדים היינו", ולאח"ז החל לנגן "על אחת" - וכדאי לציין שבניגון זה נכנס ויצא אד"ש רוב ימי החג.

במעריב אמרו "ויהי נועם" [על אף שבשבוע זה חל חג הפסח, המערכת] - ר' מאיר הארליג אמר שראה אד"ש אומר "ויהי נועם". אח"כ יצא לקידוש לבנה - ומיד לאח"ז נסע הביתה.

י"א - י"ג ניסן: לאחר השיחה דהסיום וכו' ניגש הרב שמחה ש' עלבערג ודיבר עם אד"ש, באמצע הראה לו אד"ש מתוך הסידור על צילום מהרמב"ם שמתוכו אמר הסיום. וכן לאח"ז הסתובב למישהו שישב מאחוריו והראה לו הצילום ואמר לו משהו. ביום זה יצאו לערך ח"י טנקים והי' ב"ה בהצלחה רבה.

למרעת כשהגיע אד"ש מביתו חילק ניקל'ס, בגעה"ת חיכו כמה גבירים ובראשם מר טשייס, ביחד עם ר' י. ק. וכו' ודיברו עם אד"ש באנגלית למשך 5 דקות, כל הזמן אד"ש חייך - פרטי הדברים אולי בפעם הבאה א"ה.

יום רביעי י"ב ניסן: לאחר מנחה הודיע על ההתוועדות, בסיום ההתוועדות ב'מין ה" בפעם הראשונה בתנועה הידועה עשה בידו הק' בפעם השני' בתנועה הידועה עשה בראשו הק' בפעם השלישית בתנועה הידועה עשה בשתי ידיו הק' וכדאי לציין שמחזה כזה לא הי' זמן רב, וא"א להעלותו על הכתב רק מעט מזעיר, ובכלל אד"ש הי' מאד רציני, ובמשך הזמן הכה ברגלו

חה"פ כי בכל יומא ויומא עבד עבדת',
ובסוף ביקש הרא"א יאלעס ברכה מאד"ש
למצוא שידוך לנכדיו - כהנ"ל בלי אחריות
אלא מפי השמועה]

מנחה היה כרגיל, למטה, וכן מעריב (ב-
7:15) הי' למטה. לאחר מנחה הי' כינוס
תורה דהבחורים שיחיו למעלה בביהכנ"ס.

יום ג' דחזה"מ, ח"י ניסן: הי' כינוס
לצ"ה והי' מאד מורא'דיק. השיחות היו
ארוכות, וכן בניגונים אד"ש מחא כפיו
הק' חזק מאוד. הכינוס נסתיים לערך
4:45, למעלה משעתיים! [מפאת החלוקה
(דאחרי הכינוס כרגיל) מעריב הי' למעלה,

כשנסע הביתה בקש את הר"א שי'נימן
(מנכ"ל מוסדות גור בארה"ב) שעמד שם
עם עוד מישהו, ושאלם אד"ש מי הוא זה
(השני) וענה שזה בנו של הגרפ"מ שי'
אלתר, ואד"ש אמר לו, "אוק בין שולביק
אייעק טאטע צווי בריף, איך האף אז ער
וועט קיין פאריבט ניט האבטן, אוקהאב
ניק גיהייט קיין צייט צו ענטהערן" (הנ"ל
בלי אחריות).

ביום ד' ג' דחזה"מ הכל כרגיל, הן
בלילה זו, ולילה שלפניו, נתן שיעור הר"י
שי' כהן בהדרן.

ביום ה' ד' דחזה"מ ועריו"ט ירד למנחה
למטה (!) ובזמן הרגיל.

ימים האחרונים דחה"פ בליל שש"פ
נכנס לתפלת מעריב 7:35 (!), ביום שש"פ
מנחה הי' ב-4:15 רבע שעה לאח"ו החלה
התהלוכה ואד"ש עמד בפתח 770 ומחא
כפיו הק' כרגיל הפעם העולם ניגנו כה"ו
ביחד.

חזרו לערך 10:15 וחיכו עד שכולם

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א משוחח עם
הרב יאללעס, חזה"מ פסח ה'תשמ"ה.

פאס בביתו של הרמב"ם, להתוועדות.

י"ד ניסן, ערחה"פ: למנחה יצא לערך
3:30, לאח"ו נתן המצות לאברכי הכולל
וכו', בין כולם שניגשו לאח"ו ניגש גם
שרגא שי' זלמנוב עבור הסדר שנערך
לדוברי עברית במלון וקיבל חבילה
שלימה. בימים הראשונים וכן האחרונים
ישהה אד"ש בספרי'.

ליל א' דחה"פ, י"ד ניסן: בליל א' ירד
למעריב מוקדם מאוד (6:45), בליל ב' ירד
ב-7:20.

חזה"מ"פ: בתפילת שחרית דיום ב',
א' דחזה"מ, נכח הר' אפרים אליעזר
שי' יאלעס וגם קיבל כהן בקריה"ת.
בסיום התפילה ניגש לדבר עם אד"ש
ליד הסטענדער, באמצע רמז לו אד"ש
באצבעו על הבימה שהכריו משם,
ולאח"ו יצאו ביחד ועלו במעלית ונכנסו
לגעה"ת ליחידות (כרגיל) וגם נכדיו וכו'
נכחו שם, ושהו שם לערך 15 דקות. [דובר
שמה למעלה שישנו בכל חג ובנדוד

יעשו.. הורה להש"ץ שי' לנגן שיבנה וכן הורה לנגן האפ קאזאק וכן ניגון הכנה.

בעת ניגון הכנה פנה לר"ב שי' לוי ואמר לו משהו שימסור להר' גוטניק והנ"ל שתה עוס כוס וא"ש הסתובב לעברו ועשה לו בידו הק' כמ"פ, ולאח"ז הסתובב להעולם ועשב חזק בידו הק' להגברת השירה (ונגנו אז ניגון הכנה!) פנה לר"צ שי' שטינמץ וסימן לו בידו על הד' כוסות וגם פנה לר"י שי' ניעמאטין ועשה בידו בתמי' למה לא שתה הד' כוסות (?) וכן הסתובב עוה"פ להר' ב. שי' לוי ואמר לו משהו למסור להר' גוטניק [בניגון דאדה"ז שהי' מאד רציני הכה בחוזק מתחת למפה באצבעותיו הק' דידו השמאלית].

בא' מהניגונים פה פנה עוה"פ לילד הנ"ל ומחא לו כפיו הק' לאח"ז הי' עוד שיחה בנוגע לאחש"פ ואח"כ הורה לטלישבסקי שי' הזקן [הרב מרדכי טלישבסקי, המערכת] להכריז ע"ד הסדר, בברכת הוימון לאחר אמירת "יהי שם" נהי' רציני והפסיק לזמן מה ואח"כ אמר בלחש מאד "ברשות מרנן ורבותי" וידו הק' שהחזיקה הכיס רעדה כה"ז, לאחר בהמ"ז נתן המצה וכו' להר"מ שי' והורה לו להכריז ע"ד הכינוס תורה

לפני שניגש למקומו לתפילת ערבית סימן על משהו בידו הק', ההתוועדות הסתיימה לערך 11:30, בהבדלה עשה רק על אש (לא הי' בשמים).

כוס של ברכה: כרגיל וגם הפעם הי' מאד שמח בכושב"ר ברוב הניגונים עשה אד"ש בידו הק' וגם פעם עשה הק' הלון וחזור, להלן מובאים אי אלו פרפראות

ידיעו ליד הספרי' - ואז החלו לשיר ולערך 10:30 אד"ש פתח הדלת הפנימית דהספרי' והביט על העולם שעמד מנגד ושר וחיכה וסגר הדלת וניגש לחלון (שליד הדלת החיצונה) ופתח את הוילון ועמד למשך 5 דקות ועשה בידו (הימנית) הק' בתנועת מארש ונצחון וכולם רקדו ואח"כ הוריד הוילון. והעולם המשיך לרקוד. כל הנכתב פה זה מעין ומעט מזעיר המחזה מרהיב אשר באמת א"א להעלותו על הכתב. וד"ל.

ביום אחש"פ מנחה הי' למעלה לערך 5:30. להתוועדות נכנס לערך 6:15 וצווה לנגן אתה בחרתנו לאחר שנטל ידיו הק' לסעודה. לילד שמחא כפיו אד"ש מחא לעברו ובחיוך כפיו הק'. לאחר שיחה הא' שארכה למעלה משעה, מחא כפיו הק' לילד הנ"ל וגם הצביע כמ"פ לידלה ועוד ילד שעמדו לידו שימחאו כפים וכה"ז חי"ך.

לאחרי שיחה השני' שדם ארכה כשעה צווה לנגן ואמר מאמר ד"ה והחרים ה' וגו' לאח"ז אמר שיחה בנוגע להתהלכה וד' כוסות, ואח"כ היתה שיחה שארכה שעה ו-40 דקות על שיעור היומי דהרמב"ם וכו', לאחר שיחה זו חיפש הר' גוטניק מאוסטרלי' והורה לו לומר לחיים, ואח"כ היתה שיחה בקשר לספירת העומר דאחש"פ ולאחרי זה הסתובב לעבר הר' גוטניק וסימן לו בידו הק' על הד' כוסות, לאח"ז אמר שיחה בקשר לאמירת לחיים לאחר ד' כוסות, וישנו כהן שמהדר לשתות ד' כוסות שאינן מלאים שישתה עוה"פ ד' כוסות מלאים וממנו יראו וכן

ואד"ש ענה אמן אח"כ אמר לאד"ש שאני אוהב אותך ואד"ש ענה אמן...).

בין הזמן שחילק כוס של ברכה חיין להרד"ב שי' ליפסקער שזירו אנשים שילכו מהר ולא יעכבו אד"ש. הכוס של ברכה החל ב-11:45 והסתיים ב-2:40. לאחר הכוס של ברכה התיישב וטבל שתי אצעותיו הק' (משתי הידים) ביין שבתוך הצלחת והעביר מעל לעיניו [קצת נשפך על האף וניגב כמ"פ פעם בידו ופעם במטפחת] אח"כ קם ל"ויתן לך" כשלידו עומד ר"מ שי' הארליג ואומר מתוך הסידור ויצר בניגון "כי בשמחה" ומיד לאח"ז נסע הביתה.

איסרו חגה"פ ביום ראשון, כשהגיע מביתו בבוקר חילק ניקלס' לערך אז החל הכינוס תורה, לערך אז מסר הריל"ג להר"י שי' כהן - שחזר שיחה על הרמב"ם בשיעור היומי באחש"פ - פתק מאד"ש בנוגע להגימטריא ד-850 שאד"ש אמר בהתוועדות שזה "תתקן" ובפתק כתב שזה "תתן" והסביר הטעות ד"תתן" ל"תתקן" (וראה בארוכה שיחת ש"פ שמיני). בצהריים היה סיום הרמב"ם הגדול לפי ההשערה הנכונה נכחו לערך 6,000 משתתפים בלעה"ר היה קידוש ה' גדול. פרטים מהסיום בטח יהי' ב'כפר חב"ד' כו' וכן ישנו באלגמיינער.

לערך 7:00 חזר אד"ש מהאוהל, למנחה ומעריב היו שני מניינים מצומצמים, אומרים שמתשכ"ו לא היה דבר כזה! [בצהריים בזמן שלא הי' אף א' שמה ניסה גנב לפרוץ לא' הפושקע'ס שלמעלה בפרוודור ולא הצליח, רח"ל.

ממה ששמעתי וראיתי (בלי אחריות כמובן) בעת כושב"ר:

נתן בקבוק יין להר"ש שי' זרחי ואמר לו הצלחה רבה בשידוכים וחמק. נתן לילד א' בקבוק יין (הוא עבר פעמיים ובפעם השני' -) אמר לאד"ש שהוא דור יב (?) מהבעש"ט ואד"ש (בתחילה אד"ש דיבר בידיש והנ"ל אמר שאינו מבין ודיבר באנגלית) אמר לו משהו באריכות בנוגע לדרכו דהבעש"ט והנ"ל אמר שיש לו אח שסטה מהדרך הישרה ואד"ש אמר לו שהנ"ל המדובר הוא גם עבור האח ושתה' לו הצלחה.

נתן לילד א' 2 בקבוקים, אחד שעבר ובדיוק כשעבר שם הריל"ג על השולחן 3 בקבוקי יין, והנ"ל חשב שזה עבורו ולקחם... והריל"ג עצרו ואמר לו להחזירם, אזי אד"ש לקח הג' בקבוקים בנפרד ונתנם לו!! נתן לר' א. ש"ט בקבוק שני באמרו שזה עבור הכהן (הר"א שי' יאלעס) נתן בקבוק יין למר ש. שי' מלמד ואמר ואמר לו שישתדל שידפסו בולים עם תמונת הרמב"ם ולאח"ז קרא לו עוה"פ ואמר לו "יותר בולים עם תמונת הרמב"ם יותר פרנסה", נתן בקבוק להרא"ד שי' העכט ואמר לו שלא ישכח שמחר (בסיום) ידבר בקשר לרבינו משה הספרדי!

בנו הקטן דהרמ"א שי' צייטלין קיבל יין ועמד ולא זו ואד"ש שפך עוה"פ לתוך הכוס, ואז הילד שתה. כשעברו ה-6 שהיו אז שלוחים במרוקן והריל"ג אמר שזה השלוחים כו' ממרוקן, אד"ש נתן לכאו"א מהם בקבוק יין ואח"כ שאל זהו זה הרי ישנם 8? [מישהו אמר לרד"ש אני משיח

ביחידות למטה עד 10:10 [להעיר שכו"כ הציצו וראו מהעזרת נשים מה שהי' למטה "וכדי בזיון וקצף" שלא מניחים פרייהייט [=חופש] לאד"ש, והריל"ג עשה שם שמח וצעק עליהם באמצע היחידות - וכפי ששמעתי (בלי אחריות) אד"ש הסתובב לעבר הקול שהגיע מעזרת נשים. ב-10 דקות האחרונות אד"ש עמד ודיבר עם הרבא"ג (שעמד כה"ז). אח"כ כשיצאו מהמעלית דיברו שמה עוד אד"ש והרבא"ג וכשיצא אד"ש עשה לעבר הרבא"ג בידו הק'].

מיד לאח"כ ב-10:10 יצא אד"ש למעריב, וכשנכנס לביהכנ"ס ניגנו ואד"ש עשה בידו הק' כמ"פ. אח"כ נסע הביתה. מהיום והלאה מעריב 9:30.

ביום שלישי הי' סיום על הרמב"ם עבור תלמידי אהלי תורה. ביום רביעי הי' סיום הרמב"ם עבור אברכי הכולל שיחיו בהכולל, ודיבר גם הרחמ"א שי' חאדאקאוו.

לכבוד י"א ניסן יצאו לאור כמה ספרים מקה"ת: אגרות קודש חלק י"א [של כ"ק אדמו"ר מהור"צ נ"ע], מאמרי כ"ק אדמו"ר האמצעי (ע"פ הוראת כ"ק אד"ש - שם זה ולא תורת חיים) חלק מויקרא - דרושים לחה"פ, מילואים על מ"מ להרמב"ם - ציונים להרמב"ם, מילואים דהשערים דתניא, שם מגיע המספר לכת"ר, מפתחות דשגלוב על תורת אד"ש, מפתח לביאורי הרמב"ם שבספרי ליקו"ש (נערך ע"י ג' מתלמידי אהלי תורה שיחיו).

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א משוחח עם הרב בנימין אליהו גורודצקי בחדרו הק'

יום שני כ"ד ניסן: בצהריים הי' המשך ה"כינוס תורה" [כדאי לציין משהו מעניין, שלאחרי החזרה דהר' י. שי' כ. דיבר הגרי"י פיקארסקי ואמר, שפעם כשהי' ביחידות אצ"ל אד"ש ואמר לאד"ש משהו שקרה דרך אגב "צופעליק", ואמר לו אד"ש "ס'איז ניטא קיין 'צופעליק', אלץ איז השגח"פ". בהמשך לזה אמר שהסיום הגדול שהי' אתמול ביום א' כ"ג ניסן הוא בהשגח"פ קשור עם יום הולדתו דהרמב"ם. כתוב בספרים, שיום ההולדת זה לידת הגוף, ויום הברית זה לידת הנשמה, וכן כ' בספרים שיום שלישי למילה יש לו חשיבות וקשור עם יום הברית, וע"פ החשבון עולה שיום שלישי למילתו הקשור ליום הולדתו (כנ"ל) דהרמב"ם, הי' אתמול לאחר חצות, שאז הי' הסיום, וכן יום הולדת הרמב"ם].

לערך 8:10 החל אד"ש השיחה להיחידות הראשונה עבור האורחים שיחיו שהיתה למטה, השיחה ארכה עד 8:50 ואח"כ היו שאר היחידות].

[לערך 9:30 ירד למטה הרב בנימין אליהו גורודצקי שי', ודיבר עם אד"ש

יובל ה-25 לשנת ה'תשנ"ב

חנון ה' וצדי"ק

סקירה מיוחדת מאירועי שנת הצדי"ק
להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

בשנת ה'תשכ"א, עורר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על דבר ה'שטורעם' המיוחד שצריך להיות במהלך שנה זו, לציון שנת המאתיים להסתלקות הבעל-שם-טוב. היו כאלה, שהתייחסו בתמיהה על הציון המיוחד, בטענם כי אין שום הבדל משמעותי בין שנת ה-199 לשנת המאתיים. בשיחת ש"פ בראשית, השיב כ"ק אד"ש מה"מ על טענותיהם:

"בהמשך למדובר לאחרונה כמה פעמים אודות שנת המאתיים להסתלקות הבעל-שם-טוב, ישנם כמה-וכמה ששאלו והקשו מהו הענין והחשיבות בדבר. וכיוון שאי-אפשר להשיב לכל אחד בפרטיות (ומה גם שישנם כאלו שקושייתם היא במחשבה...), יש להשיב על כך ברבים, וזאת למרות העובדה שלשואלים נוגע בעיקר הקושיה, ולא כל-כך התירוץ...

ובהקדמה - שאלו השואלים מהי החשיבות של שנת המאתיים להסתלקות הבעש"ט. שאלה זו מוכיחה שגם במשך כל ה-199 שנים שלפני זה לא עשו מאומה לפרסום תורת הבעש"ט, ומצד עצמם לא היו עושים מאומה גם בשנת ה-201! ועוד: רואים במוחש גודל פעולת התגלות תורת החסידות בכללות עניין קיום התורה ומצוותיה.

..ומזה מובן שכאשר נשלם מספר מיוחד של שנים בשייכות לבעש"ט, כמו חמישים שנה, שנקרא "עולם", ובנידון-דין, מאתיים שנה... יש לנצל זאת כדי לעורר על-דבר ההוספה בעבודה דהפצת המעיינות חוצה, בפועל ממש, שהרי המעשה הוא העיקר, ומתוך שמחה וטוב לבב...".

יום פדות נפשינו

מכתבו של הרה"ג ר' פנחס הירשפונג זצ"ל לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לרגל י"א ניסן

בעזה"ת, חודש הגאולה ובפרוס יום פדות נפשינו

שנת ה' תהא שנת נפלאות בכל מכל וכל

לרגל יום הבהיר יו"ד אל"ף ניסן, יום הולדת הצדי"ק של צדיק דורנו הגאון האלקי אשר יד ושם לו בכל מכמני התורה וכל רו לא אניס ל'י, קדוש עליון רבה רעמיה ומדברנא דאומתי ראש כל בני הגולה ואשר לו דומיה תהלה כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש, מובעת בזאת ברכתי אשר הקב"ה ימלא כל משאלות ליבו הטהור והקדוש ונקודתן העיקרית והפנימית שחרור עם ישראל המצפה לישועה וכל העולם כולו מעול הגלות ומתוך בריאות גופא ונהורא מעליא ימשיך בהצלחה את משימתו הקדושה בה עסק בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו הק' במשך למעלה מיוכל שנים ע"י כפיית כל ישראל בדרכי נועם ושלום לילך בדרך התורה והמצווה וחיוק בדקה ע"י מבצעיו הק' וע"י צבא שלוחיו לגיונו של מלך לחם מלחמות ה' בהצלחה רבה.

מי יתן שבקרוב ממש נזכה לבניין בית המקדש השלישי ושם נקריב מן הזבחים ומן הפסחים ונעלה לציון ברינה ואדמו"ר משיח ה' מלכנו בראשנו, אמן.

בברכת חג הפסח כשר ושמח

וגאולה האמיתית והשלימה

הרב פנחס הירשפונג

בהתאם לכך, בהתקרב שנת התשעים להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, החלו ברחבי הארץ והעולם בהכנות נמרצות לקראת שנת התשעים.

"שנת הצדי"ק"

כבר בי"א ניסן ה'תנש"א החלו אירועי שנת התשעים.

כשהגישו חברי מערכת "אוצר החסידים" לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לקראת י"א ניסן אותה שנה את "קובץ י"א ניסן - צדי"ק שנה", הורה להם כ"ק אד"ש מה"מ לשנות את שם הקובץ ל"קובץ י"א ניסן - שנת הצדי"ק".

בח"י ניסן, יום הברית של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, הוציא כ"ק אד"ש מה"מ מהגהה את המאמר "אשרי תבחר ותקרב" ה'תשט"ז, כשעל ה'פתח דבר נכתב: "לקראת יום הבהיר ח"י ניסן, יום הולדתו של כבוד קדושת הרה"ג והרה"ח וכו' המקובל מוהר"ר לוי יצחק ז"ל שניאורסאהן, אביו של - יבלח"ט - כ"ק אדמו"ר שליט"א (בשנת תרל"ח). ותחילת שנת הצדי"ק לכניסת כ"ק אדמו"ר שליט"א לבריתו של אאע"ה, לאורך ימים ושנים טובות".

בארץ הקודש, ארגן וועד כפר חב"ד התוועדות מרכזית לציון תחילת שנת התשעים. בהתוועדות השתתפו רבנים חשובים, כגון הרב מרדכי אליהו והרב יצחק כדורי וצ"ל.

הרב שמואל אלכסנדר אונדסדורפר, אב"ד ק"ק צאנז, נשא דברים במהלך הכינוס, ואמר על הפסוק "ימים על ימי מלך תוסיף, שנותיו כמו דור ודור": "מלך בגימטריא 90. הרבי שליט"א הוא מלך, ויהי רצון אשר יוסיף ימים ושנים רבות על ימי "מלך", וימשיך להשפיע אהבת ה' ויראתו, אהבת התורה ולימודה לדור דורים".

השירה יוצאת מבית
משיח - 770

כתר הזהב: "90 שנה זו
רק ההתחלה".

הטנקים בכיכר "גראנד
ארמי פלאזה".

קבלת המלכות

בליל י' ניסן, אור ליום הבהיר י"א ניסן, התאספו המוני חסידים מול חלון חדרו הק' של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. מידי שנה נוהגים החסידים לברך את כ"ק אד"ש מה"מ, בשנת ה'תשנ"ב התכנסו החסידים מול חלון חדרו הק', לברכה המסורתית.

בשעה שמונה בדיוק התחיל הרב שניאור זלמן גורארי' בברכה: "אחד מתלמידי הרב המגיד ממעזריטש נ"ע שאל אותו: קאפיטל צדי"ק בתהילים מלא טענות ותביעות לקב"ה, "תשב אנוש עד דכא", כי כלינו באפך", שובה ה' עד מתי" וכו', אך עד סוף הזמור אין אנו מוצאים כל תשובה של הקב"ה, היתכן?

ענה לו הרב המגיד: התשובה לכך היא בתחילת המזמור הבא, קאפיטל צ"א - "אומר לה' מחסי ומצודתי", היינו שהקב"ה אכן עוזר ופודה מכל הצרות. הנמשל מובן - במהלך שנת הצדי"ק אירעו כמה עניינים בלתי מובנים, אך עתה עם היכנסנו לשנת הצ"א של הרבי שליט"א נזכה בע"ה ל"מחסי ומצודתי" בפועל, והרבי שליט"א יבריא לגמרי תיכף ומיד ממש".

לאחר סיום הברכה הכריז כל הקהל יחד שלוש פעמים: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד! מיד לאחר מכן הקריא הרב יצחק הכהן הענדל פסק דין הקובע כי כ"ק אדמו"ר שליט"א הוא המלך המשיח:

"הננו בזה לקבוע פסק דין ברור, כי בחסדי ה' יתברך זכינו בדורנו לצדיק יסוד עולם, מלך מבית דוד,

ראש הממשלה יצחק שמיר שיגר את ברכתו לאירוע, וכתב: "זכה הרבי שליט"א וזכינו אנו והגיע לגיל שבו נכנס לשנתו התשעים - ולא כהתה עינו, ולא נס ליחו, כאז כעתה הוא עומד - עומד פיסית ממש - על משמרתו, חולק עם חסידיו וכל הבאים לשחר לפתחו את דאגותיהם, בחינת כביכול "בכל צרתם לו צר". שנת הצדי"ק במסכת אבות מקרבת את האדם לגיל הקרוי "לשוח", שרבינו יונה מפרשן כי בגיל זה ראוי לאדם לשוח בנפלאות הקב"ה על ידי תורה ותפילה - ובזה כל עסקו, אך הרבי שליט"א ממשיך את ה"גברות" שאליו הגיע לפני שנים - והוא מגביר חילים בחינת "ולגבורה משיבי מלחמה שערה"; במלחמה של היהדות כנגד הקמים עליה; במלחמה של עם ישראל על ארץ ישראל, ניתנה לו בהבטחה אלקית".

באותה שנה, כמידי שנה, הכריז נשיא ארצות הברית ג'ורג' בוש על י"א ניסן כעל יום החינוך. מספרה הסיפורי של ההכרזה היה 104, ובהתוועדות של שבת שאחריה, שבת הגדול, התייחס כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעובדה ש"צד"י" שווה בגימטריא ל-104.

ההכנות

זמן רב קודם ל"א ניסן ה'תשנ"ב החלו חסידיו חב"ד בכל רחבי תבל בהכנות לציון תשעים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. בגיליון 'כפר חב"ד' של יו"ד שבט, לדוגמא, הופיעה הכותרת בעמוד השער: "צדי"ק יום לצדי"ק שנה..."

בעיתון 'ניו יורק טיימס' האמריקאי, התכוננו גם הם ליום הגדול, והכינו כתבת שער ענקית על כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. העיתונאי שעסק בכתבת הכתבה, ניגש אל כ"ק אד"ש מה"מ במהלך חלוקת הדולרים של יום ראשון,

>>>

אשר נתקיימו בו בפועל כל התנאים המנויים ברמב"ם הלכות מלכים (פי"א ה"ד) בענין "חזקת משיח".

"יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדור אביו, כפי תורה שבכתב ותורה שבעל פה, ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה, וילחם מלחמות ה'"

הלא הוא רבן של כל ישראל, הגאון האלקי בנגלה ובנסתר, העוסק בהפצת התורה ובחיזוק בדקה למעלה מיוביל שנים

כבוד קדושת אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן מליובאוויטש

ולכן, עפ"י פס"ד הרמב"ם ברור ש"הרי זה בחזקת שהוא משיח"

אנו מברכים את כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבנו בברכת "יחי המלך", ופוסקים אנו שע"פ דין תורה חל עליו שבועת הקב"ה "שלא יכבה גרו לעולם ועד", ועליו לחיות בחיים נצחיים נשמה בגוף, ולהיות תיכף ומיד ממש בריא אולם כפשוטו בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, בריאות גופא ונהורא מעליא, ולראות הצלחה אלוהית בכל מעשיו.

וקוראים אנו לכל אחינו בני"א שליט"א להתחזק ולהוסיף בקיום התורה והמצוות כהכנה לגאולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש".

בראש החותמים על פסק הדין עמד הגאון רבי פנחס הירשפונג.

וסיפר שהוא כותב סיפור שער על הרבי לרגל יום הולדתו, ושאל מה המשמעות של יום הולדת בגיל תשעים. כ"ק אד"ש מה"מ ענה לו שלכל אות באל"ף-בי"ת יש ערך מספרי. הערך המספרי של האות צדי"ק הוא תשעים. כלומר, אפילו בגיל תשעים מזכירים לך שעליך לשאוף להיות צדיק יותר ולהתכונן טוב יותר למחר.

א' המזכירים, שעמד בקשר עם הכתב, מספר כי העיתונאי ביקש לראות את חדרו הק' של כ"ק אד"ש מה"מ. המזכיר ביקש את רשותו של כ"ק אד"ש מה"מ, ולאחר מכן הכניסו אל תוך החדר בזמן שכ"ק אד"ש מה"מ לא שהה בו. בכתבה, פרסם הכתב את תיאורו של החדר, כפי שראו עיניו:

"לשכתו עטורה פנלים מעץ אלון עתיק, מכילה מיטה מתקפלת צרה, מאות ספרים עבריים, כתבי חסידות ועוד ספרי יסוד יהודיים הכרחיים ללימודי יהדות. שם ישנו שולחן עבודה מעץ, מגולף ביד לכתבה, ובפינת החדר נמצאת כרסנת עם שמות כל אלו שכתבו לו במשך השנים".

הכתבה, תחת הכותרת הברורה 'הנביא מקראון הייטס', התפרסמה בגיליון הקרוב ל"א ניסן, בעיתון הנחשב לנפוץ ביותר בארצות הברית. היא פתחה בתיאור מיוחד על חלוקת השטרות לצדקה, והמשיכה בתיאור עבודתם של השלוחים, והתקשרות החסידים לכ"ק אד"ש מה"מ.

הכתב מסכם את כתבתו בתיאור חי ותוסס מהתוועדות של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, העוסקת - איך לא - בגאולה האמיתית והשלימה:

"השעה שתיים. זו השעה הקבועה להופעת הרבי באולם. החדר מלא אדים מהבילים וגם בימים החורפים הקפואים נדרש כאן להפעיל מערכת קירור. לא שזה עוזר. האוויר עומד במקומו עמוס זיעה. מרפק ליד צלעות. לפעמים אחד מהקהל מאבד שיווי משקל, גורר מאות אחרים בגל ענק שנשטף למטה.

בימת הכבוד בכינוס י"א ניסן בארץ הקודש

המראה מזכיר ערמת דומינו שנופלת כמפל אדיר.

והנה הרבי צועד לתוך האולם. הוא מתיישב על כיסאו במרכז השולחן ומתחיל לדבר. שפתו היא אידיש והוא מדבר על הניסיונות הקשים של הגלות הארוכה, וגם, כרגיל, על הגאולה.

"הגאולה האמיתית והשלמה שלנו ושל העולם כולו, היא לא הבטחה רחוקה", אומר הרבי בלחישה שמשתיקה אפילו את הילדים הנמצאים בחדר. בשבת אסור להפעיל מיקרופון. נערים עומדים אחד על כתפי השני לפי תור מוסכם: ויש גם איש אחד משתמש בקרן עשוי משנהב על מנת לסייע בקליטת דברי הרבי.

"יהודי דורנו כבר כיפרו על כל העוונות ונמצאים בזמן שיא של ההיסטוריה של עמנו", ממשיך הרבי. "הסתיימו כל מעשינו ועבודתנו להבאת הגאולה. הכל הושלם".

בסיום ההתוועדות, כעבור שלוש שעות, החסידים מתנדנדים, מפזמים ניגונים יהודיים ללא מילים, מעבירים קנקנים מלאי יין ואומרים 'לחיים' לרבי. הרבי יושב ללא ניע. נראה אדיש מה. ולפתע, כמנצח תזמורת ישיש, הוא מתרומם ממקומו באחת, נופף בידי ומעלה את הקהל לקרשנדו רב עוצמה.

"בשביל מעמד כזה אנחנו חיים", אומר הרב בנימין קליין, משמש חביב בעל עיניים עצובות. "האם אתה יכול להציע משהו מעולה יותר?".

שבועיים ימים קודם י"א ניסן אירע כ"ז אדר ראשון ה'תשנ"ב, דבר שהעיב על החגיגות.

כך תיאר א' התמימים את רגשותיו ביומנו: "מעצם מהותו היה זה יום של שמחה

וחדוות הלב שעלה על גדותיו ברגשי תודה לה' על החסד שעשה עם דורנו בדמות הפלאים של הרבי שליט"א, ולאידך הרגשות לנוכח המצב המיוחד, הלא בריא, הלא מובן והלא מתקבל בו אנו שרויים כעת. היה זה יום ששוב באה בו לידי ביטוי העצמה של זעקת התפילה, התחינה והבקשה לפני השי"ת שיחיש וימהר את רפואת כ"ק אדמו"ר שליט"א.

אחת הצורות הבולטות של הביטוי הזה היתה הנהירה של חסידים מכם העולם לעשות את היום הזה בבית חיינו, סמוך ככל האפשר אל הרבי שליט"א. ההמונים שבאו לכאן ב"א ניסן מכל העולם כולו הרגישו שבנסיעה הזאת, למרות שלא זכו לראות את פני הקודש, הם נותנים ביטוי להתקשרות הנפשית הפנימית והאהבה וההערצה שלהם לאבינו רוענו".

החגיגות בארץ הקודש

אירועי שנת התשעים נפתחו בחגיגת בר מצווה המונית שערך 'כולל חב"ד' בכותל המערבי לתשעים ילדי עולים ממדינות ברית המועצות לשעבר. בחגיגה השתתפו הרבנים הראשיים לארץ ישראל, ראש הממשלה, שרים, חברי כנסת ואישי ציבור נוספים.

"לא בכדי נקבע מועד הבר מצווה כאירוע הפותח של חגיגות ה-90 לרבי שליט"א" אמר אחד הנואמים באירוע, "בר המצווה של ילדי העולים מסמלת את המסירות נפש שהרבי השקיע במשך שנות דור, בטיפול היהדות בתנאים האיומים ביותר במעצמת ברית המועצות לשעבר, ולכן ראוי שחגיגות ה-90 העולמיות ייפתחו באירוע שמסמל נצחון גדול של היהדות והחסידות, כפי שנאמר על התפילין: 'וראו כל עמי הארץ כי

ספר היוב"ל

קרנות צדי"ק

קובץ מיוחד לדברי תורה
ועיונים בהלכה

בהשתתפות רבנים, אדמו"רים
ראשי ישיבות וגדולי תורה

לכבוד ולזכותו
של נשיא דורנו
הגאון האלקי

כ"ק אדמו"ר רבי מנחם מענדל שניאורסאהן שליט"א
מליובאוויטש

בהגיעו בל"ה לשנת התשעים
וארבעים ושתים שנה לנשיאותו לאורך יוש"ט

יוצא לאור י"י

מערכת "אוצר החסידים"

770 איסטמן פארקוויי, ברוקלין נ.י.

סניף ארץ - כפר חב"ד

שנת תשעים לכ"ק אדמו"ר שליט"א

היו תהא שנת נפלאות בכל

קונטרס

צדי"ק למלך

והוא ליקוט הכולל:
א. עניני י"א ניסן
ב. עניני משיח
ג. צ"א אגרות קודש
ד. מ"ב ספרי יד קודש

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן
מליובאוויטש

*

מוגש כתשורה

למשתתפים בהתוועדויות דחניגת יום הבחיר
י"א ניסן - צדי"ק שנה
תהא שנת נפלאות בכל

בבית חיינו ובבית רבינו

ביהמ"נ וביהמ"ד ליובאוויטש שבליובאוויטש
"770"

>>>

צילום דף השער של
ספרים שיצאו לאור
לקראת י"א ניסן שנת
הצדי"ק

שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, המסמל את נצחון הקודש על החול ונצחון האור על החושך".

מספר ימים לאחר מכן נערך האירוע המרכזי לציון שנת התשעים בארץ הקודש. רבבת חסידים התאספו בהיכל 'יד אליהו' בתל אביב, שהתמלא עד אפס מקום. את בימת הכבוד פיארו רבנים ואישי ציבור מכל החוגים, שהתכנסו יחד לחלוק כבוד לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לרגל יום הולדתו.

הכינוס כולו הועבר בשידור חי לבית משיח 770.

שיירת הטנקים

רחובות קראון הייטס בלילה שלפני י"א ניסן התמלאו בעשרות טנקים. תשעים טנקים, ליתר דיוק. תלמידי התמימים עמלו במשך כל הלילה על קישוטם של הטנקים בשלטי ענק אודות בשורת הגאולה וחג הפסח. השלטים נתלו לא רק בצידי הטנקים, אלא גם על גגותיהם, לטובת דיירי הקומות הגבוהות של הבניינים במנהטן...

בשעה אחת עשרה בבוקר יצאו תשעים הטנקים לדרכם, כשעל כל טנק נכתבה שנה, מתרס"ב ועד תשנ"ב, ובראש השיירה רכב המעוטר בכתר ענק, עם הכיתוב "תשעים שנה - זו רק ההתחלה".

כשהגיעו הטנקים לכיכר 'גראנד ארמי פלאזה' בברוקלין, הסתדרו בצורת המספר 90. משם יצאו הטנקים לכבוש את מנהטן.

צדי"ק למלך

בכינוס י"א ניסן שנערך בבית משיח 770 חולק קובץ מיוחד, בשם 'צדי"ק למלך', ובו התפרסמו תשעים אגרות בפרסום ראשון, לרגל שנת השעים עם שיחות, קובץ זה היה הראשון בסדרה של ששה קבצים, בהם התפרסמו שיחות, אגרות יחידויות וכתבי יד קודש בפרסום ראשון. הקבצים נערכו על ידי הרב יוסף יצחק גרינברג והתמימים מרדכי צבי ליברוב, אליעזר זקליקובסקי, חיים שאול ברוק ודב מנחם דברוסקין.

בנוסף יצא לאור הספר 'קרנות צדי"ק', בו התפרסמו דברי תורה מרבנים חשובים, כגון הרב שמחה עלברג, הרב חיים דרוקמן, הרב גבריאל ציננער ועוד רבים.

הוצאת הספרים קה"ת הדפיסה ספר בשם 'צדי"ק יסוד עולם' בעריכתו של הרב מרדכי מנשה לאופר, ובו סיפורים ואגרות של אישים מפורסמים על כ"ק אד"ש מה"מ.

אתהלך לפני ה'

מקבץ תמונות מאירועים מיוחדים בחודש ניסן בבית משיח - 770

האמנתי גידתי - כי אדבר

לדעת שיש מלך

מאמר מרתק מאת הרב חיים שי' אשכנזי

שפעם שלח את אחד מתלמידיו לבית מרוזח מסויים, ללמוד שם הוראה בעבודת ה'. נסע התלמיד לאותו בית מרוזח, ושמע איך גוי שיכור מספר לחבירו שהוא חייב למלך מיסים, והגיעו לביתו לגבות את חובו. מכיוון שלא היה לו כלום בבית, מלבד כרית מלוכלכת ומרופטת - עיקלו לו את הכרית. "אני לא מבין את המלך", אמר השיכור לחברו, "וכי אין למלך כריות? ואם אין לו - אז כרית כזאת מרופטת ומלוכלכת תעזור לו?"...

עד כ"ז אד"ר תשנ"ב, היה קל להיות חב"דניק ולהאמין שהרבי הוא מלך המשיח, כי כל הגילויים הוכיחו זאת. ראו את אד"ש בשיא תפארתו, מנהיג את כל העולם כולו, וכולם שואלים 'מה אומר הליובאוויטשער רבי' על כל צעד ושעל, והרבי אומר מה לעשות בקשר לכל התרחשות בעולם. לא הייתה כאן אמונה ולא ידיעה. הייתה זו אמירה בלבד, כי זה הסתדר בשכל.

מסופר על הרב המגיד ממעזריטש,

יודע באמת שיש מלך, ולא כל אחד יודע מהו מלך. כפי הסיפור הידוע, שכאשר חזר אדמו"ר הזקן מהרב המגיד, שאלו חותנו (שכידוע היה מנגד לדרך החסידות): מה למדת שם? אמר רבינו הזקן: למדתי לדעת שיש רבוננו של עולם! קרא חותנו למשרתת ושאל אותה האם יש רבש"ע, ואמרה ודאי שיש, ואמר לאדה"ז: נו, גם המשרתת אומרת שיש, ובשביל זה לא צריך לנסוע למעזריטש. אמר לו רבינו הזקן: היא אומרת, ואני יודע!

ענה לו חבריו הגוי: אינך מבין! וודאי שהמלך לא צריך את הכרית. אלא, המלך רוצה שתדע שיש מלך!

זאת הנקודה המרכזית בכל העבודה שלנו בעולם הזה - לדעת שיש מלך, לדעת שיש רבוננו של עולם!

ואם ישאל השואל: וכי לשם כך צריך 'עבודה' מיוחדת - הרי כל אחד שלא מרמה את עצמו יודע שיש רבוננו של עולם?!

התשובה לכך פשוטה: נכון, כל אחד יכול לומר שיש מלך, אבל לא כל אחד

המלך לוקח את הכרית המרופטת - אז ניכר ומורגש בגלוי שהמלך הוא בעל-הבית, שהרי המלך לא צריך את הכרית כדי לשלם את המשכורת לצבאו, אלא אך ורק כדי להראות מי בעל-הבית. דווקא במקרה זה התגלה לפנינו מלך בטהרתו. הגביר שמשלם מיסים אומר שיש מלך, אבל אותו עני - יודע שיש מלך!

עומק לפנינו עומק

כמובן שבידיעת מציאותו של המלך יש ריבוי עצום של מדרגות, עומק לפנינו עומק. ואם כך במלך בשר ודם - על אחת כמה וכמה בידיעת מציאותו של בורא העולם, מלך מלכי המלכים הקב"ה, שהוא אין סוף, ובעבודת ה' שבכל יום מגלים עוד עומק חדש בידיעת מציאות זו.

מסופר על הרס"ג, שמפני סיבה קיבל על עצמו גלות למשך זמן, והיה הולך מעיר לעיר עם אנשים עניים וכדו', תוך שהוא מסתיר כמובן את זהותו. פעם הגיע למקום אחד והתאכסן אצל בעה"ב עשיר שהיה מקבל כל אחד בסבר פנים יפות. גם את הרס"ג קיבל בנעימות וחביבות, בלי לדעת מי הוא. כעבור כמה ימים נודע לו שאורח זה הוא רבן של כל בני הגולה הרב סעדיה גאון ונכנס לחדרו של הרס"ג ונפל לפניו ובכה וביקש סליחה ומחילה. הרס"ג לא הבין מה קרה, ואמר לו הגביר: רק עכשיו נודע לי שאתה רבן של כל בני הגולה וכו' ואילו הייתי יודע זאת קודם! אמר לו הרס"ג: הרי נתת לי כל טוב ממה שהיה בידך, ואם-כן, מה זה משנה אם הייתי יודע מי אני? מה היה

משמעות דבריו של רבינו הזקן יובנו לאחר שנעמיק קצת בסיפור הקודם: מדוע שלח המגיד את החסיד לאותו פונדק, והרי יכול היה לשלוח אותו לאדם נורמלי שמשלם מיסים, שגם הוא מבין שיש מלך, וצריכים לשלם לו מיסים? ולכאורה, אדרבא: מי שמשלם יותר כסף, הרי הידיעה שלו על קיומו של המלך, גדולה יותר?!

האמת היא, שאם הכוונה הייתה למלך כזה שמלכותו מתבטאת בגייט מיסים מכיוון שהוא השולט והוא החזק - הרי מי שמשלם יותר מיסים, מכיר יותר במציאותו של המלך. אבל כאן מדובר במלך מסוג אחר לחלוטין.

ידוע, שכאשר נהרג הצאר, אמרו חסידים שכעת לא תהיה האפשרות להבין את המשל ממלך שמובא בדא"ח. לכאורה, גם לאחר מיתת הצאר היו עוד מלכים ושליטים אחרים? ההסבר הוא, שמלכותו של הצאר התייחדה בכך שהוא לא שלט על העם בכוח הזרוע (כמו סאדס ימ"ש), אלא שהעם הכיר בו שהוא בעל הבית האמיתי של המדינה, וממילא הכל שייך לו.

ולכן שלח המגיד את החסיד דווקא לאותו פונדק. כי כאשר אדם עשיר משלם כמה אלפי רובל למיסים - הוא לא מרגיש שהמלך הוא בעל-הבית על המדינה. הוא מרגיש כשותף בהוצאות המדינה, שהרי אחרי הכל הוא נהנה מהמשטרה והצבא וכל שאר השירותים שהמלך מעניק, וכמו שהוא משלם על אחזקת ביתו, כך הוא משתתף באחזקת המדינה. אבל כאשר

כדי להמחיש את מהות הידיעה, מוח הדעת, מביאים משפיעים בהתוועדויות את המשל הבא: בישוב מסוים התגורר יהודי כפרי, עם-הארץ שלא ידע קרא וכתוב, והחזיק בביתו מלמד שילמד את ילדיו, והמלמד היה גם קורא עבורו את המכתבים שהיו מגיעים. פעם הגיע מכתב מהמשפחה של הכפרי ובו כתוב שאביו ל"ע נפטר. המלמד קורא זאת, וממשיך, ופתאום הוא רואה שהאיכר שוכב מעולף על הארץ. כמובן שתכף עוררו, ואח"כ שאלו מה קרה, ואמר הרי קראת שאביו נפטר. ואמר המלמד: איני מבין, אני הוא הקורא, ואתה רק שמעת ממני בבחינת כלי שני, ואתה התעלפת ולא אני. אמר לו האיכר: הרי אבא שלי נפטר ולא שלך.

זוהי המחשה למה שאומרים – אומר, או יודע. בגן עדן מאיר לנשמה זיו השכינה באופן של "ידיעת המציאות", וזהו כמו המלמד שקורא את המכתב והידיעה המעציבה, אך יש לו רק את ידיעת המציאות, למרות שהוא ידע זאת ראשון, מכלי ראשון. והכפרי - אצלו זה ידיעת המהות. אמנם על ידי כלי שני, אך אין זה משנה כלל למהות הידיעה.

חוקא כשקשה...

לכן ירדה הנשמה למטה - שכאן ישנם מניעות והעלמות והסתרים על כל צעד ושעל, בכדי להגיע לידיעה במהות הזיו אחר כך בגן עדן, ויותר מכך - להגיע אחר כך לידיעת המהות האלוקית בביאת המשיח וכו'.

וכמו במשל עם השיכור והכרית, כך

בידך להוסיף? אמר בעל האכסניה: אילו הייתי יודע קודם מי אתה, הייתי עושה זאת יותר במסירות והתרגשות!

לאחר זמן אמר הרס"ג: אז למדתי דרך בעבודת ה', שהרי בכל יום אני מתעלה על ידי התורה והמצוות, ואני מכיר את הבורא היום שלא לפי ערך אתמול, ואם כן, העבודה של אתמול לא נחשבת כלל וצריך לבקש על זה סליחה ומחילה!

זהו גם הפירוש בביטוי שמופיע בתניא "כל ימיו בתשובה", ולכן כל העבודה בעולם הזה נקראת על פי חסידות "עבודת התשובה" - לא בגלל עבירות ח"ו, שעל זה בודאי ובודאי צריך תשובה דחוף ותיכף ומיד; אלא תשובה מלשון "לשוב", "והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה". ממה התרחקנו, שאנו צריכים לשוב? מידיעת הענין הזה שיש מלך.

אם רק אומרים שיש מלך, הרי זה כאותו גנב שמנשק את המזוזה לפני צאתו למסע גניבות. גם הוא אומר שיש הקב"ה. "גנבא אפום מחתרתא רחמנא קריא" - הוא קורא לקב"ה שיצליחו בגניבתו, וזה לא סתירה אצלו למעשה הגניבה, כי את מציאותו של הקב"ה הוא אומר, ואילו את מציאות הכסף הקל שאפשר להשיג על ידי גניבה - הוא יודע...

לפי המוסבר בדא"ח, אחת הסיבות לירידת הנשמה לעולם הזה, היא כדי שתדע את האלוקות. טרם ירידתה, בהיותה בגן-עדן, נהנית הנשמה מזיו השכינה, ולגבי הארה מועטת זו ניכרת מציאתה של הנשמה. במילים אחרות: היא אומרת שיש אלוקות, אבל יודעת את עצמה.

והיה רוצה שיעזבוהו לנפשו, ודווקא כעת דורשים ממנו: תניח תפילין, לך לשיעור, לך למבצעים, עזור לזולת. קשה לו עם זה כעת. הוא רוצה עכשיו לעסוק במה שנראה לו כעת חשוב ודחוף או מעניין, ועכשיו כל העולם והרכוש שלו בבחינת כרית מרופטת.

הוא עשוי לחשוב לעצמו: רבנו של עולם, אני כל- כך לחוץ, טרוד, מבולבל ויגע, ומה כבר תרויח מהתפילין או התפילה או התורה ועשיית טובה לזולת - הרי הם ייעשו תחת לחץ??! עדיף שתלך לכאלה שיש להם כל טוב וזמן ופנאי, ולא יקרה להם כלום באם יעצרו עכשיו ויעשו את רצונך.

ותשובה היא, שלא הקב"ה צריך זאת אלא אתה צריך זאת. כדי שתדע שיש מלך. וזהו מה שכתוב "כי מנסה ה' . . לדעת", ומפרש רבינו הזקן בלקו"ת שאין הפירוש שהקב"ה ידע אלא שהאדם ידע.

אכן, דווקא ברגעים אלה מתבטא ה"שום תשים עליך מלך". כאשר הוא עושה את רצון ה' ברגש ומצב זה, הרי זהו מצב של תחתון שבו נעשה דירה לו יתברך, ומתבצע ה"נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים". דווקא כאן הוא מגרד שכבה של "אני" שמפריעה לידיעה שיש מלך. ועוד שכבה, ועוד שכבה, כך כל ימי חיך - עד להביא לימות המשיח, שאז נדע כולנו שיש מלך, כפי שנאמר "וראו כל בשר", "ומלאה הארץ דעה", "כי כולם ידעו אותי".

כיום, עם כל העבודה, הרי זה בבחינת אמירה ביחס למה שיהיה בביאת המשיח,

בנמשל: כשאין הפרעה לעבודת ה', והוא בבחינת עשיר ברוחניות והכל מגיע לו בקלות - ניכר בגלוי המציאות שלו. זה הטבע שלו, זאת הרגילות שלו, ואין לו צורך בעבודת ה'. נעים לו לקיים את התורה והמצוות, וקיומם לא מהווה הוכחה שהוא יודע שיש מלך. רק כאשר קשה בעבודת ה', הוא עני ברוחניות וכל מצווה עולה לו במאמץ רב - אז ניכר בגלוי שהוא יודע את מציאות הקב"ה. כאשר למרות הקשיים הוא מקיים את התורה והמצוות - זאת ההוכחה שהוא יודע שיש מלך!

מסופר על אחד שבא לרבו לבקש ברכה לפרנסה, ואמר לרבו שאם הקב"ה ייתן לו כך וכך יערו - ייתן חצי לקב"ה. ואם ייתן לו כך וכך בתים - ייתן חצי לקב"ה. וכך מנה הלאה והלאה אפשרויות של הרחבה, ועל הכל אמר שייתן חצי לקב"ה (וכמו כל אחד לפני שמגריל לוטו - מבטיח חמישים אחוז ואף תשעים אחוז לצדקה). ואמר לו האדמו"ר: ואם יהיה לך תרנגול אחד, תתן מזה חצי לקב"ה? ושתק. ומה התברר? שזה היה כל הרכוש שלו: תרנגול אחד, ובזה התבטא כל המציאות שלו. ולתת מזה לקב"ה - זה כבר סיפור אחר.

העשיר הנ"ל שנותן כל שנה מליון ויותר, זה לא מחדיר בו שיש מלך. מה שאין כן העני שלוקחים לו, באם הוא לא נותן מעצמו את הכרית - בזה מלמדים אותו שיש מלך.

וזהי המטרה בנסיגות שבאים מהעלמות והסתרים. הם מעמידים את האדם במצב כזה שהוא מרגיש עכשיו לחוץ - אם זה מענייני פרנסה או בריאות ח"ו וכדו'

אדמו"ר הצ"צ מה ההבדל אם לומדים חסידות כיום או לא לומדים, הרי בין כך כשיבוא המשיח כולם ילמדו חסידות? וענה שההבדל יהיה ב-אהה! והמשיל זאת למי ששומע קולות מאחורי הקיר ואינו יודע מה בדיוק קורה שם. ואחר כך משנפתחת המחיצה הוא אומר: אהה! זה מה ששמעתי.

כל הידיעה שלנו, לאחר כל העבודה, זה עדיין רק כמו שיודעים דברים שמעבר לקיר, וכל רגע ורגע אנו נוכל לומר אהה! כי תוסר המחיצה.

שאו ידעו. זהו גם הביאור מדוע עד ביאת המשיח כל ההתקרבות שלנו לקב"ה נקרא ארוסין ורק בביאת המשיח זה יקרא נישואין - כי ההבדל בין ארוסין לנישואין הוא, שלפני הארוסין אין שייך אפילו אמירה שיש לה בעל, אף שארבעים יום קודם יצירת הוולד כבר הכריזו זאת, אך זה בשמים. ואחרי הארוסין, כאן כבר אומרת שיש לה בעל, אבל רק לאחר הנישואין הרי זה בדיעה. היא יודעת ומרגישה שיש לה בעל, כידוע.

וכפי שמסופר שחסידים שאלו את

וכולם שואלים 'מה אומר הליובאוויטשער רבי' על כל צעד ושעל. לא הייתה כאן אמונה ולא ידיעה. הייתה זו אמירה בלבד, כי זה הסתדר בשכל.

האמונה ברבי מלך המשיח באותן שנים לא הגיעה מידיעה שחדורה בנפש, אלא מצד השכל. השכל, כידוע חי על נדנדה - פעם למעלה ופעם למטה, תלוי לפי מצב הרוח שמשתנה לפי מספר השעות שישן ולפי הארוחה שאכל ולפי מספר האנשים שהרגיזו אותו היום ובאיזה דברים הרגיזו אותו, ועוד ועוד מרכיבים שגורמים להגיון להחליט על מה שמחליט.

אבל כיום לאחר כ"ז אדר ולאחרי ג' תמוז, כאשר אי-אפשר להבין את הכל עם ההגיון; ולהפך נראה לכאורה שהעסק הוא בבחינת כרית מרופטת וכו',

כאן היא ההזדמנות לתת למלך, לתת לרבי את מה שהשקיע בנו כל השנים מרגע קבלת נשיאותו, האכיל והשקה אותנו בדבר אחד ויחיד: הולכים לגאולה! וכבר הודיענו מי הגואל והוא נמצא אתנו. וכך נקבל אותו באמת!

כך גם מוסבר בחסידות מה שנאמר במגילה "קיימו וקבלו היהודים", ואמרו חז"ל שבמתן תורה רק קיבלו ובזמן המן קיימו. שואל אדמו"ר הריי"צ: וכי איך אפשר להבין זאת, והרי בזמן מתן תורה היו כאלו גלויים נעלים, ובזמן המן היו בבחינת "ואנכי הסתר אסתיר", הסתר כפול ומכופל. ומסביר, שהיא הנותנת: בזמן מתן תורה, בגלל הגלויים הנעלים הרי זה כמו העשיר שיש לו ריבוי עצום ומדוע שלא יתן למלך את המס? זה כדאי ומשתלם. אך בזמן המן שאין כלום ועם ישראל היה נראה כשווה לקליפת השום, ובכל זאת עמדו בתוקף האמונה - דווקא כאן התבטא שיודעים שיש מלך. כי אחרת אין כל סיבה והגיון מדוע עמדו במסירות נפש נגד כל חשבון ההגיוני.

דווקא עכשיו!

כך גם בדור השביעי: עד כ"ז אדר תשנ"ב, היה קל להיות חב"דניק ולהאמין שהרבי הוא מלך המשיח, כי כל הגלויים הוכיחו זאת. ראו את אד"ש בשיא תפארתו, מנהיג את כל העולם כולו,

לז"ב

הרה"ח הרה"ת ר' צבי־הירש בן הרה"ח ר' בן־ציון
נלב"ע ז"ך אלול ה'תש"מ
מרת רבקה בת הרה"ח ר' צבי
נלב"ע כ"ט תמוז ה'תשס"ב
שפריצער

הרה"ח הרה"ת ר' יקותיאל דובער
בן הרה"ח הרה"ת ר' שניאור זלמן
נלב"ע י"ג ניסן ה'תשמ"ח
מרת בת־שבע בת הרה"ח ר' יחיאל
נלב"ע ז' תמוז ה'תשע"ד
קלמנסון

"והקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם,
בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
תיכף ומיד ממש

נתרם ע"י הרה"ת ר' שמואל זוגות מרת שטערנא
שרה שיחי
שפריצער

לזכות

הוד כ"ק אדמו"ר
מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה ויאלנו אבי"ר